SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 1. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 3, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 3-го СІЧНЯ 1990 Ч. 1. РІК XCVII.

У КИЄВІ СТВОРИЛАСЯ СТУДЕНТСЬКА СПІЛКА

Київ. — Від п'ятниці до неділі, 8 — 10-го грудня, в Київському університеті проходили установчі збори Української Студентської Спілки (УСС), на яку були делеговані представники студентських організацій та осередків УСС з Києва, Чернігова, Черкас, Умані, Полтави, Харкова, Донецького, Одеси, Дніпропетровського, Хмельницького, Чернівців, Івано-Франківського і Львова.

З привітанням до з'їзду виступили заступник секретаря парткому університету, Бураківський, голова Народного Руху України за Перебудову Іван Драч, голова Секретаріяту НРУП Михайло Горинь і Юрій Бадзьо.

Несподіванкою для багатьох стала пропозиція Львівського Студентського Братства про створення Асоціяції Українських Незалежних Студенських Організацій, а не УСС, що робить враження асоціяції місцевих осередків.

Київська делеґація, підтримана делеґатами інших міст, бачила УСС як професійну студентську огранізацію, яка усвідомлює, що досягти задоволення всіх студентських вимог можна лише в умовах вільної демократичної України.

Вкінці створено Конфедерацію Студентів України, куди увійшли львівське та івано-франківське студентські братства та міські осередки УСС.

Від 9-го грудня фактично почав роботу з'їзд УСС, куди увійшли представники всіх вищеназваних міст, крім Львова, Івано-Франківського та Харкова. Схвалено програмову деклярацію та статут УСС.

Метою УСС є боротися за права студентів — забезпечення всіх стипендіями на рівні позитивного мінімуму — забезпечення всіх потребуючих гуртожитками — ліквідація примусового режиму в студентських містечках — екстериторіяльности та автономії учбових закладів — прийняття демократичних статутів вузів — добровільности військової медичної підготови — забезпечення права студентів брати участь у вирішенні всіх важливих питань навчального процесу.

УСС виступає також за ліквідацію панівного становища марксистсько-ленінської ідеології в навчальному процесі; забезпечення права українцям та представникам національних меншин України отримувати освіту рідною мовою, введення курсів історії України, історії української філософії; політичних вчень на Україні, свободу діяльности релігійних громад у вузах, ліквідацію статті ч. 6 конституції УССР, дійсний політичний та економічний суверенітет України.

Узгіднено, що місцеві осередки УСС делеґують своїх представників у Раду УСС, сесія якої плянується на 11-го березня 1990 року. УСС буде видавати свою газету. Адміністрація університету не надала приміщення для третього дня з'їзду, тому він проходив у вкрай незручних умовах.

Після закінчення другого дня з'їзду делеґати організували похід вулицями Києва. Похід прикрашували блакитно-жовті прапори.

Активісти УСС організували страйк 11-го грудня в Київському університеті, художньому та політехнічному інститутах та на історичному факультеті педагогічного інституту.

ПРОГОЛОШЕННЯ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

ОЦИМ ПОДАЄМО ДО ВІДОМА ГОЛОВНИХ ТА ВІДДІЛОВИХ УРЯДОВЦІВ І ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

ЩО

32-га ЗВИЧАЙНА КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться в місті

БАЛТИМОР, Мериленд

в готелі Hyatt Regency Baltimore

починаючи від 28-го травня 1990 року

Постанови статуту щодо вибору делеґатів на Конвенцію, кваліфікацій делеґатів, числа делеґатів з поодиноких Відділів і повновластей делеґатів є такі:

Вибір делеґатів і їх заступників має відбутися впродовж 60 днів від дня проголошення Конвенції. Маючи на увазі, що Конвенцію проголошено 3-го січня 1990 року, 60-денний реченець для вибору делеґатів і їх заступників скінчиться 4-го березня 1990 року.

Делеґатів і їх заступників, до яких управнений даний Відділ, вибирається на звичайних зборах членів Відділу. Найменування повинно відбутися зі залі, і всі кандидати повинні бути представлені членам перед голосуванням. Кандидат, чи кандидатка, який, чи яка, одержали найбільшу кількість голосів, є обрані на делеґатів. Заступники делеґатів повинні бути обрані окремим голосуванням в такий самий спосіб. Кожна однакова кількість голосів щодо заступників повинна бути вирішена негайно ще одним голосуванням над відносними кандидатами. Кожний член має право на один голос на кожного делеґата і кожного заступника, до яких управнений Відділ. Делеґати і їхні заступники мусять бути вибрані на цих самих звичайних зборах Відділу. Якщо делеґат не зможе взяти участи в Конвенції, його місце займе заступник. Коли Відділ має більше делеґатів, місця перешкоджених займуть заступники по черзі кількости одержаних при виборі голосів.

На зборах можуть бути приявні і голосувати за делеґатів і їх заступників тільки повноправні члени УНСоюзу. Повноправним членом є такий член, що платить вкладки за своє забезпечення в УНСоюзі. Тим самим член, що відійшов на безплатне продовження або виплачене забезпечення, або є суспендований, не може бути присутній на зборах і не може голосувати. Повноправні члени можуть голосувати за делеґатів і їх заступників тільки в тому Відділі, в якому платять вкладки до Братського фонду УНС. Неприявні не мають права голосувати.

Делеґатами і їх заступниками можуть бути вибрані тільки ті повноправні члени УНСоюзу, які мають всі кваліфікації на урядовців Відділу: є не менше як один рік членом УНСоюзу і не менше як шість місяців членами цього Відділу, що його мають заступати, до дня розпочаття Конвенції, і в якому платять вкладки до Братського Фонду УНС, закінчили 18 років життя, є українського походження і не є головними або відділовими урядовцями чи аґентами якоїнебудь іншої подібної організації чи компанії, та які сповняють всі обов'язки супроти УНСоюзу, зокрема виявили активну участи в організаційній та розвитковій праці УНСоюзу. Не можуть бути вибраними делеґатами чи їх заступниками особи, які колинебудь неоправдано або злосливо внесли або причинилися до внесення будь-якої судової скарги, акції або процесу проти УНСоюзу у власному імені або в імені будь-якого іншого члена.

Кожний правно існуючий Відділ УНСоюзу, що має 75 або більше членів, які платять в тому Відділі вкладки до Братського Фонду УНСоюзу є управнений до заступництва і голосування в усіх справах, які будуть порушувані на Конвенції, а саме: Відділи, що мають від 75 до 149 членів включно, вибирають одного делеґата; Відділи, що мають від 150 до 299 членів включно, вибирають двох делеґатів; Відділи, що мають від 300 до 999 членів включно, вибирають трьох делеґатів; Відділи, що мають 1,000 і більше членів, вибирають чотирьох делеґатів. Кожний делеґат є управнений до одного голосу. Жадний Відділ не може бути управнений до більше, як чотирьох голосів.

Відділ, який має менше як 75 членів, щоб здобути представництво на Конвенції, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше як 75 членів, і коли обидва так об'єднанні Відділи матимуть 75 або більше членів, які платять у цих Відділах вкладки до Братського Фонду УНС, тоді вони будуть управнені до вибору одного делеґата. Якщо ці Відділи не умовляться добровільно інакше, тоді Відділ з більшим числом членів буде управнений вибрати делеґата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Відділ, що не заплатив усіх вкладок і належностей до каси УНСоюзу, не буде управнений до вибору делеґата чи делеґатів.

Повновласті делеґатів і їх заступників мають бути прислані до Головної Канцелярії УНСоюзу впродовж 10 днів по виборі делеґатів, але не пізніше, як за 60 днів перед Конвенцією.

Джерзі Сіті, Н.Дж. дня 3-го січня 1990 року.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ІВАН О. ФЛИС	— головний предсідник
МИРОН Б. КУРОПАСЬ	— заступник головного предсідника
ІВАН ГЕВРИК	— головний директор для Канади
ҐЛЬОРІЯ ПАШЕН	— заступниця головного предсідника
ВОЛОДИМИР Я. СОХАН	— головний секретар
УЛЯНА М. ДЯЧУК	— головний касир

РУМУНСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ САМОЛІКВІДУЄТЬСЯ

Букарешт. — У зв'язку з вимогами розпуску румунської Комуністичної партії офіційні партійні чиновники заявили, що буде скликаний надзвичайний з'їзд, на якому буде висунена справа про ліквідацію партії, ще до проведення в країні вільних виборів, запланованих на квітень.

Масові вимоги про розпуск Комуністичної партії висувають студенти, безпартійна інтеліґенція і навіть самі члени партії.

В рядах Комуністичної партії Румунії до останніх подій нараховувалося коло 3.8- мільйона членів, тобто майже третина дорослого населення країни. Нині партію покинула значна частина її членів, однак вищі партійні чиновники не спішать розставатися зі своїми постами.

„Партія повинна бути розпущена. Цього хочуть всі", — підкреслила 28-річна художниця з міста Констанца Марія Воінеску. 24-річний студент Андрій Форнвальд, який брав участь у демонстрації, що привела до усунення Чаушеску, сказав: „Партія повинна бути ліквідована. Люди хочуть почати все наново". „Вони змінять назву партії, а суть її залишиться та сама. Її треба розпустити або реорганізувати. Люди побоюються, що репресивна система Чаушеску буде мати вплив на новий уряд", — заявив молодий вчений Християн Ласку.

Ці висловлювання були зроблені під час інтерв'ю, взятого на вулицях румунської столиці у громадян, які стояли у передноворічні дні в чергах за такими незвичайними товарами, як горілка, вино, делікатеси.

Інтелектуали — вчені, поети та інші антикомуністичні дисиденти, які створили нову організацію „Група соціяльного діялогу", одноголосно заявляють, що нова влада не повинна нічим нагадувати попереднє комуністичне керівництво і мати абсолютно незаплямовану репутацію. „Комуністична партія розпущена молоддю нашої країни, всім нашим народом", — сказав відомий поет і дисидент Мірка Дінеску, виступаючи на пресовій конференції, присвяченій створенню „Групи соціяльного діялогу".

Відповідаючи на запитання румунських журналістів, заступник міністра закордонних справ і пресовий секретар уряду Корнеліу Богдан заявив: „В партії було майже 4 мільйони осіб. Якщо ми їх тепер всіх виженемо з праці, вся економіка буде паралізована. Було чимало комуністів, які виступали проти Чаушеску. Ми не можемо виключати комуністів як таких, але тепер нема небезпеки, що вони знову узурпують владу. З Комуністичною партією покінчено. Ті, що були лідерами, залишилися в меншості".

УКРАЇНСЬКІ ДЕПУТАТИ БОРОНЯТЬ НАЦІОНАЛЬНУ СИМВОЛІКУ

Москва.)УАП). — Як відомо, 12-го грудня у Москві розпочав працю другий З'їзд народних депутатів. Під час обговорювання організаційних питань, народний депутат СССР від Полтавщини Микола Куценко, у зв'язку з висуненням кандидатури першого секретаря Одеського обкому партії Крючкова на посаду голови Секретаріяту з'їзду, заявив про неетичну поведінку останнього на одній із сесій Верховної Ради Української ССР, яка відбувалась восени цього року.

Слід пригадати, що члени В Р України позбавили народного депутатат СССР Миколу Куценка права бути присутнім в залі засідання сесії з цієї причини, що на одязі депутата вони побачили блакитно-жовтий значок. А Крючков, користуючись пітримкою присутніх, просто зірвав з Куценка українську національну символіку. Саме про цей інцидент розповів на з'їзді народний депутат і запропонував Крючкову вибачитись, оскільки, за словами Куценка, партійний лідер Одещини своєю поведінкою образив не лише народного депутата, а й півтора мільйона виборців Полтавщини.

Голова Президії В Р України Валентина Шевченко, яка виступала після М. Куценка, назвала українську символіку націоналістичною і дала присутнім зрозуміти, що підтримує рішення ВР УССР. Згодом виступив ще один депутат від України, а саме львів'янин Ростислав Братунь. Він заявив, що блакитно-жовтий прапор і герб святого Володимира *тризуб є історичною* національною символікою українського народу.

Ввечорі, коли депутати покидали Кремль, поблизу Красної площі їх зустріла група московських українців, які тримали транспаранти із зображенням блакитно-жовтого прапора, тризуба і написами: „Куценко — тримайся!", „Братунь — дякуємо за правду!", „Заборона на історичну символіку — знищення українського народу!", а також — „Шевченко — годі говорити від імени народу!"

Театральна група „Нове Покоління" виступить з вертепом

Клівленд. — Молода українська театральна група „Нове Покоління", що мала успішний виступ в часі відзначування 1000-річчя Християнства України, вирішила продовжувати свою діяльність і того року підготовила за порадою театрального знавця проф. Валеріяна Ревуцького ляльковий театр „Вертеп". Цією постановкою „Нове Покоління" відзначує 400-ліття існування вертепу і 70-річчя курбасівської постановки при Молодому Театрі в Києві.

„Нове Поколінняу" використало до своєї постановки вертепу текст Сокиренського вертепу у старослов'янській мові у першій дії, а в другій використало переклад на живу українську мову Христини Сохоцької. Також театральна група вирішила поставити вертеп не ляльками, а живими акторами. Для цього задуму Антон Соломуха та його дочка з Парижу приготовили оригінальні костюми. Люба Ґудз підготовила лялько-подібні костюми, а Іван Богуславський виготовив понад 20 танців для ляльок. Аранжеровку музики зробив Орест Ковалів, диригент камерної оркестри в Торонто та підготовив хор також з Торонто. Актори це особи з різних країн ЗСА, Канади і Европи. Режисер постановки і адміністратор — Ігор Цішкевич.

Вертеп виставлено вперше у Клівленді 16-го і 17-го грудня. В Дітройті буде поставлений він 29-го січня 1990 року в залі школи Фіцджералд, в Чикаго 3-го березня 1990 року в школі Лейн, а в Торонто — 17-го лютого 1990 року в залі Блур колліджієйті.

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ

Торонто. — Тут в неділю, 14-го січня 1990 року, відбудеться Різдвяний концерт з участю Йосипа Гошуляка та під керівництвом диригента Василя Кардаша. Початок концерту о 3:30 год. по полудні в англіканському соборі св. Павла, 227 Блур вул. схід.

У Польщі створено Українське Християнське Братство

Варшава, Польща. — Як інформує газета „Наше Слово", 7-го листопада 1989 року Воєвідський суд у Варшаві зареєстрував нову організацію українців у Польщі — Українське Християнське Братство. Згуртовує воно вірних Української Католицької Церкви у Польщі. У статуті однак, членство не обмежується віроісповідницьким критерієм.

Нова організація утворилась на основі Церковного Братства св. Володимира, яке у 1983 році заснувала група вірних Української Католицької Церкви. 27-го липня цього року відбулися Установчі збори Українського Християнського Братства, де обрано його тимчасове правління, яке очолив Олег Гнатюк з Гданська. До складу правління увійшли: Володимир Мокрий з Кракова, Степан Клосовський зі Щеціна, Богдан Трояновський з Любліна та Мирослав Чех з Варшави.

Українське Християнське Братство поставило перед собою такі головні завдання: інтеграцію української громади в Польщі на основі релігійних і національних традицій та християнської суспільної науки, здійснювання заходів з метою закріплення юридичної та суспільної суб'єктивности Греко-Католицької Церкви в Польщі, здійснювання заходів з метою співпраці українських релігійних громад — католицької і православної, поширювання принципів релігійної толерантности й екуменізму, плекання і поширювання української християнської культури та розвиток релігійних і національних традицій серед української громади, діяльність заради українсько-польського зближення, порозуміння і поєднання.

Свої завдання братство хоче здійснвати почерез організування просвітньої, виховної та видавничої діяльности, співробітництво зі священиками, відповідними польськими організаціями, українськими християнськими організаціями за кордоном, православним братством.

У СВІТІ

ЕВРОПЕЙСЬКА СПІЛЬНОТА має чимраз кращі успіхи в усуненні перепон у внутрішній торгівлі до кінця 1992 року і в той самий час старається обмежити доступ до свого ринку могутньої японської автомобільної індустрії. Спільнота всіми способами старається натискати на Токіо, щоби у своїх торговельних замірах супроти Европейської спільноти прийняли систему „добровільного стримання імпорітв". Згідно з пропозиціями, які виявлено минулого місяця, навіть ті автомашини що їх японські виробництва складають на европейських заводах, підлягатимуть під цю катеґорію.

ПЕРУ ВИРІШИЛО ВІДНОВИТИ свої спільні з Америкою протинаркоманські дії, котрі тому тиждень вони були стримали, щоб в цей спосіб задемонструвати своє обурення на інтервенцію ЗСА у Панамі. Речник департаменту відповідального за ці справи Дейвид Ранкел заявив, що „відновлено спільні зусилля в Перу" у вівторок, 26-го грудня. Речник перуанської амбасади у Вашінґтоні повтердив ці коментарі, заявляючи при тому, що зроблено це тому, що „боротьба проти наркоманства є найважливішою.".

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКІ ЖИДИ, затурбовані долею 20,000 жидів, які проживають в Румунії, отримали вкінці вістку про те, що румунські жиди не були пошкодженими під час революції в країні, яка повалила режим диктатора Ніколае Чаушеску. Головний рабин румунської жидівської громади Мозес Розен надіслав телеграму одному з нюйоркських рабинів, Артурові Шнаєрові, запевняючи його, що жидівська громада в Рмунії щасливо перетривала революційну завірюху та сподівається, що вже в короткому часі не буде жодної небезпеки. У цій же телеграмі підкреслюється, що не було жодних брутальних дій, звернених спеціяльно проти жидівської громади в Румунії.

ВАШІНҐТОН СТАВ епіцентром юристів-лоббістів. Для молодих амбітних юристів лоббізм у Вашінґтоні став тою силою, якою у Ню Йорку стали інвестиції у банківництві. Вже від початку 40-их років, коли Томас Коркоран, член групи близьких дорадників президента Френкліна Рузвельта, почав свою приватну практику, в столиці ЗСА з'явилися юристи-лоббісти. Але за кілька останніх років у цій ділянці юриспруденції спостерігається правдивий вибух, який ще раз сумно ілюструє „висихання" ідеалізму доби Роналда Реґана. Сьогодні у Вашінґтоні зареєстровано понад 13,000 лоббістів, юристів, які називають свою працю „законодавчою працею", вони різними шляхами намагаються впливати на законодавчі органи з метою ухвалення або відкинення законів в інтересах клієнтів. Найбільшою юридичною фірмою лоббістів у Вашінґтоні є Паттон, Боґґс та Блов, а найбільш відомим лоббістом є член Конґресу, 49-літній Томас Боґґс, мол., річний прибуток якого нараховує 1.5 мільйона дол. Т. Боґґс почав свою кра'єру, як робітник, що керував рухом приватної вінди в Білому Домі та підслуховував розмови впливових осіб у Конґресі. В той час, коли його батько Ніл Боґґс був конґресменом з Луїзіяни, вчасно інформований своїм сином та завдяки йому став „китом", що керував Конґресом. Сьогодні вже таких „китів" немає, залишилися лише „малі рибки". але кожний юрист-лоббіст фірми Паттон, Боґґс та Блов повинен знати та вміти вплинути принаймеше на 15 законодавців. Лоббізм під назвою „законодавча адвокатура" викладається в Джорджтавн університеті колишнім сенатором Віліямом Гетавей, демократом з Мейну, який працює для згаданої фірми.

ЗРОСТАЄ ЗАНПОКОЄННЯ банкових експертів в зв'язку із великими втратами від позичок на нерухомості, що можуть привести до банкрутства цілого ряду банків, що в свою чергу викличе напруження у програмі федерального забезпечення, яке охороняє фонди вкладників. Аналітики стурбовані розмірами економічного спаду та втрат комерційних банків, які перевищать фонд забезпечення вкладників. Це примусить владу вибирати між підвищенням забезпеченевих внесків у банківництві або рятуванням деяких банків за рахунок підвищення податків. Банкові проблеми з позичками на нерухомості вийшли на поверхню інших проблем, серед яких — втрати на позичках індустріяльно нерозвиненим країнам.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша завершила плян долучення військових сил до боротьби з переправкою наркотиків через границі ЗСА з Латинської Америки. Цей плян включає вживання військових літаків, які контролюватимуть рух як на морі, так у повітрі починаючи від колюмбійського побережжя. В четвер, 28-го грудня 1989 року, офіційні чинники повідомили, що деталі ще будуть обговорені з колюмбійською владою, а військові човни погнуть виконувати свої обов'язки вже в перших місяцях нового року. Речник Білого Дому Марлин Фицвотер сказав у Бівіллі, Текс., де президент Джордж Буш знаходиться на вакаціях, що американська влада вирішила допомогти країнам Латинської Америки взяти під контролю шляхи постачання наркотиками.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money-order payable to "Svoboda"

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Перспективи 1990 року

Рік 1989 навчив, щоб не бавитися у пророцтва, бо може статися щось цілком протилежне. Досвід минулого року ще раз підтвердив правильність одного з неписаних законів історії, що несподіванка є реальним чинником політики. Часописні коментатори керуються у своїх писаннях логікою подій, загальниковим знанням міжнародних відносин та прецедентами. Лідери великодержав мають інформації від своїх амбасад і розвідчих апаратів. А проте ні одна людина у світі не могла передбачити, що провалиться Берлінський мур, що комуністичні партії у деяких сателітних країнах будуть соромитися своєї назви і „комуністичний" змінять на „соціялістичний", що диктатора Румунії розстріляють власні вояки. Хто може присягнути, що популярний і прославлюваний, як промотор свободи Міхаїл Ґорбачов втримається при владі ввесь цей новий рік? Хто може присягнути, що не буде в СССР голоду, який спричинитць масові страйки й вуличні демонстрації, які довели б до перевороту або до заведення демократії чи повернення реакції?!

Нас, очевидно, найбільш цікавить розвиток подій в Україні. Вдумливі американські й канадські туристи, які в останньому часі відвідали Україну, твердять, що там, поруч із спалахами бунту проти диктатури страшенно засмічена русизмами мова і, що найгірше, змінена психіка в сторону психіки росіян. Байдужність, недбальство, брак ініціятиви, відчуження від рідної ріллі, треба навчатися не тільки рідної історії, але і простувати хребет. Хто може знати, чи і як розвинеться поступ в Україні — не по лінії патріотичних фраз, а по лінії відзискання національної гідности і гордости та власної особовости! Будьмо оптимістами, але й реалістами і не перемішуймо політики з політиканством та гурапатріотизму з творчим ділом. Знак запиту висить теж над українськими Церквами. Остання вістка така, що понад 400 парохій зареєструвались як греко-католицькі. Скільки тих парохів стали після ліквідації УКЦеркви православними з переконання чи тільки для збереження свого життя і перебування у даному селі — один Господь знає. Те саме стосується загарбаних святинь і відродження Української Автокефальної Православної Церкви. Щойно під кінець 1990 року можна буде зробити підсумки — на його початку ніхто нічого з певністю не знає.

Подібне стосується й української діяспори. Але тут можна напевне передбачити, що хоч, може, скорчиться десь членство, всі установи й організації діятимуть за привичною традицією. Вістки про „зрушення" в Україні сколихнули української діяспорою. Громада зрозуміла, що нарід в Україні потребує допомоги і вже розпочались зорганізовані спроби у цій ділянці. Поважною подією українського життя в Північній Америці буде 32-га конвенція Українського Народного Союзу у травні 1990 року у Балтиморі, Мериленд. Свіжим подихом у ділянці української культури будуть скріплені зв'язки українських наукових установ у вільному світі, головно в Америці й Канаді, з відродженим українським науковим світом в Україні — у Києві і Львові.

Про перспективи в Америці у цьому новому році було цікаве інтервю з президентом Джорджом Бушем у журналі „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" (25 грудня 1989 — 1-го січня 1990). Буш, як і його попередник Роналд Реґен, — оптиміст. Він вірить, що Ґорбачову вдасться його „перебудова" і що вона сприятиме демократизації світу, тому й Уряд ЗСА підтримує її. Він передбачає підписання з СССР нового договору про редукцію збройних арсеналів, але рішуче противиться таким миролюбним наївним членам Конґресу, які раді б скоротити бюджет на оборону наполовину. Буш звертає увагу, що в ділянці зброєння-роззброєння треба діяти за узгодженням з союзниками НАТО. Сподівається, що прийде поправа ситуації на Близькому Сході, бо Ізраїль мусить погодитися на безпосередні розмови з палестинськими арабами. Рішуче противиться леґалізації наркотиків, яку пропонує дехто і вірить, що кампанія проти наркотиків переможе. Не хотів зайняти ясне становище до поганої фінансової ситуації у стейті Массачусетс, що мовляв, тамошній губернатор (його суперник у минулорічних виборах Майкел Дукакіс) має різні, також родинні, турботи.

Треба вступати у новий рік з надією на краще, бо майбутність є за оптимістами, а не песимістами. Треба єднати ідеалізм з реалізмом, вистерігатися пустої — хоч як гарної — фрази, а поклонятися конкретному творчому ділові. Коли кожна українська людина виконуватиме на свому місці свою обов'язкову працю — вислід буде добрий.

Микола Руденко

ДІЯЛЕКТИКА СТРАХУ

Комуністи на кожному кроці згадують про діялектику, називають її душею марксизму. Але ж, як відомо, вчення про діялектику не належить Марксові й Енгельсові — воно існує стільки століть, скільки існує філософія. Так, скажімо, у старовинній Греції кожен філософ неминуче був діялектиком. Отже можна сказати, що в цій частині марксизм близький до істини, хоч і не вельми оригінальний.

Та одна справа - теорія, друга справа — практика. Якби московські комуністи були діялектиками не лише в теорії, а й на практиці, вони б не зробили страх головним засобом свого панування. Саме це питання ми й спробуємо розглянути сьогодні. Нашу тему можна визначити так: діялектика страху.

Діялектика народилася з уявлень про два протилежні полюси в кожному явищі, навіть у кожній речі й кожній плянеті. Полюси час від часу міняються — де сьогодні маємо плюс, там завтра з'явиться мінус, і навпаки.

Отже при діялектичному способі мислення можна було знати наперед: хто прагне за допомогою страху поневолити народи, той сам згодом змушений буде трястись від тваринного страху. Так було, так є, так буде.

Протягом усього мого життя я бачив, як Комуністична партія сіяла страх на моїй батьківщині. В дитинстві бачив розкуркулення — найліпших, найбільш шанованих господарів заганяли в діряві вагони-телятники разом з дітьми й старими батьками. Більша частина їх не доїде до Сибіру — помре в дорозі. А хто доїде, той буде викинутий серед безлюдної тайґи у сніги по пояс. Ні теплого одягу, ні хліба, ні даху над головою. Може, десята частина розкуркулених лишилася жити. Так це почалося й не кінчалось протягом довгих десятиліть.

Та хіба можна в короткому листі перелічити всі злочини Комуністичної партії проти свого народу? Польпотовці в Камбоджі винищили 3 мільйони своїх співгромадян — і світ гидиться ними, називає їх каннібалами. А совєтські комуністи винищили в десятки разів більше — принаймні не менше п'ятидесяти мільйонів співвітчизників. І цівілізовані добродії сідали й сідають з ними за один стіл.

Дехто із цих шановних добродіїв наївно радіє, що московські комунсти, мовляв, потроху цивілізуються — вони вже не розстрілюють десятками тисяч в монастирських підвалах, перетворених на чекістські катівні. У них, бач, з'явився навіть цивілізований лідер — Міхаїл Ґорбачов. І хоч як це дивно, але високоосвічений Захід і досі приймає наслідки за причини — пом'якшення режиму вважає особистою заслугою Ґорбачова. Схоже на те, що на Заході скоро з нього малюватимуть ікони. Тільки не в самому Совєтському Союзі, бо там добре знають, чому комуністичні лідери раптом стали лібералами. Страх перед власним народом — ось що змушує їх пом'якшувати режим.

Цілком можливо, що Ґорбачов справді інтеліґентна й за своїм характером демократична людина. Я готовий у це повірити. То чи могла б така людина стати лідером Совєтського Союзу в попередні десятиліття? Безумовно, ні! Сталінські держиморди віддали йому владу лише тому, що під їхніми ногами захиталася земля, немов під час землетрусу.

Коли Кузбас і Донбас, Караґанда й Воркута (а це не менше, ніж мільйон шахтарів!) охоплені загальним страйком — у кремлівських палатах стає вельми незатишно. Ґорбачов і Рижков урочисто обіцяють забезпечити гірників тим, чого нині не має навіть Москва — буде вам мило, буде ковбаса, буде масло. Шахтарі спускаються до забоїв, але страйкові комітети не розпускають. Ці комітети перетворюються на справжніх господарів вугільних реґіонів — шахтарські родини йдуть зі своїми скаргами не в парткоми, а в страйкоми.

Минають місяці, робітничі вимоги ніхто й не збирається задовольняти — натомість уряд видає закон про заборону страйків у вугільній промисловості. Шахтарі починають розуміти, що їх ошукано — і тоді воркутинці оголошують новий страйк, тепер уже протизаконний. Їх готові підтримати Кузбас і Донбас.

Але зверніть увагу якщо в попередньому страйку шахтарі висували лише економічні вимоги, то тепер поруч економічних з'являються вимоги суто політичні. Так, скажімо, шахтарі Воркути вимагають, щоб із совєтської конституції було видалено статтю ч. 6, в якій ідеться про керівну ролю Комуністичної партії. А шахтарі Донбасу, підтримуючи воркутинців, ставлять питання про те, що генеральний секретар Компартії не повинен обіймати дві посади — тобто очолювати одночасно ще й Президію Верховної Ради.

Точність соціяльного мислення шахтарів, їхнє вміння влучати в яблучко політичної мішені свідчить про те, що страйкові комітети не марнують часу — вони самі вчаться і навчають робітничі маси справді — таки керувати державою. Протягом семи десятиліть комуністи ставили безчесний спектакль, намагаючись запевнити світ, що в Совєтському Союзі господарем держави є робітнича кляса. І ось надійшов час, коли робітнича кляса оголосила комуністам: посуньтеся, шановні — робітнича кляса виросла із пелюшок.

Страх, великий страх заповзає нині в райкоми й обкоми, не обминає навіть Центральний Комітет партії. Страх посилюється тим, що економіка падає щодня, щогодини. І не видно впину цьому катастрофічному падінню. Уже не тільки старі люди, яким довелося пережити не один голод — вже заговорили про неминучість голоду навіть учені-економісти. Виникає невідворотне питання: що зробить народ з комуністами — чи не те ж саме, що комуністи робили з народом? Так сьогодні виглядає діялектика страху.

Концерт на ялинку

У суботу, 9-го грудня в Українському Інституті Америки, зусиллями Українського Лікарського Товариства Північної Америки та Товариства Українських Інженерів Америки була проведена передноворічна „Ялинка", себто вечір присвячений прийдешньому Різдву і святу Нового Року.

Запрошений на цей вечір, я із задоволенням побачив ущерть наповнену залю, при чім багато людей ще стояло у передпокою, бо забракло місця.

Не знаю, чи то завбачливі нюйоркські українці напе ред зорієнтувались, ознайомившись з програмою оголошеного концерту, чи то просто український професіональний гурт зібрався у такій кількості (160 осіб) сам по собі, але я зайшов у залю ще задовго перед початком концерту, то вдалося мені сісти чи не на останнє з вільних місць.

Мене тут чекав сюприз. Власне, тому я й вирішив написати оцих кілька слів. Сюпризом був чудовий концерт, в якому добірна програма зі світової й української клясики поєднались із чудовим виконанням її молодими музикантами.

Голова нюйоркського Відділу УЛТПА д-р Звенислава Ворох гарно і сердечно відкрила вечір, привітавши присутніх й оголосивши програму й виконавців.

Першою точкою концерту була Соната Вівальді, яку виконали Петро й Тарас Криси, й далі Петро Криса виконав „Прелюд" Баха, а Тарас Криса Сонатіну А-моль Паганіні в супроводі фортепіяну, за яким був Олександер Слободяник, мол.

Натхненність юних виконавців, запал, з яким вони виконували складні речі світової клясики зачарували публіку в залі. Все зустрічалось бурхливими оплесками.

Відтак Калина Чолган, меццо-сопрано, у супроводі фортепіяну, за яким була Єлисавета Бавм-Ґарднер, виконала „Аве Марія" Ф. Шуберта, „Що то за предиво" В. Барвінського та „Рожі в Еспен" Г. Соре.

Далі знову вийшов за фортепіян юний Олександер Слободяник, який виконав три композиції Шопена. І на заключення концерту Марко Брикович виконав на бандурі „На Йорданській річці", „У Вифлеємі" та „Бог Превічний".

На мою думку репертуар концерту був на диво вдало підібраний. Серйозна клясична музика створювала спеціяльний святковий настрій, урочистий, справді передріздвяний, і водночас не була ця музика ні важкою, ні надмір складною для такого вечора.

Українська тематика займала в концерті своє почесне місце і водночас не відчувалось часом марного, хоч і зрозумілого з добрих намірів, бажання створити репертуар, де конче домінували б в концерті саме українські автори.

Я відзначаю добір творів для концерту, як вдале поєднання нашого національного й світового, клясики знаної усюди і нашої рідної бандури чи нашої пісні. Думається, що це й є той напрямок, в якому повинно розвиватись сьогодні й наше мистецтво і наша громадська й суспільна думка — національне в світовому контексті.

Тому хочу привітати з вдалою організацією д-р Звениславу Ворох, що готувала цей гарний, культурний передсвятковий вечір.

Не можу не сказати кількох слів про виконавців.

Усіх присутніх зворушувала їхня молодість, відчуття того, що наші національні українські музиканти ростуть так вдало, стають справжніми професіоналами високої кляси.

І брати Криси і молодий О. Слободяник, що вкладався просто душею у свою гру, і Калина Чолган, у якої особливо мені сподобалася Шуберта „Аве Марія", і М. Брикович. Всі вони полум'яніли юністю, майбуттям, прийдешнім нашого народу, у якого є драматичне минуле, бурхливе сьогодення і має бути краще майбуття, бо запорукою цього є завжди талановита молодь.

Юрій Покальчук
письменник, кандидат філологічних наук, Київ.

Юрій Р. Рибак

СЛОНОВА КІСТЬ І ДОЛЯ АФРИКАНСЬКОГО СЛОНА

Згідно з доступними повідомленнями, основними в статистичній документації, кількість слонів у Африці за останніх десять років зменшилася наполовину. І коли цей стан продовжуватиметься далі, то за яких 20 років слоновий рід може зовсім зникнути з терену Африки — місця їхнього перебування... У чому ж причина?... У цьому, що природа дарувала слоневі два ікла, себто довгі, вистаючі, загострені зуби, які під назвою слонової кости, зацікавили людину.

Уже довше ніж 5,000 років покоління різьбарів зуміли надати надзвичайно витривалій слоновій кості блискучого кремового кольору — статочний ґраціозний вид, що зачаровує людство. Прикраси та гребінці слонової кости знайдено в єгипетських гробах, а король Соломон мав сидіти на престолі, вирізьбленому зі слонової кости... Вона ж, одначе, вийшла поза межі самого мистецтва різьби, бо знайшла широке місце у діяспорі людського світовідчування, де є нагода для вислову чесноти і хиби, творчости та екстраваґанції як теж практичного примінення. Згадаймо бо тут хоча б зерна вервиці, що вживають при молитві; чи при грі в кості („Dice"), що кидають при газардних грах; патички до чищення зубів; „чапстики", що вживають їх азійські народи при їжі замість вилки; ручки пістолету, що має радше орнаментальне значення... А коли вже згадка про прикраси, то не забуваймо про ювелірні вироби, які витримують конкуренцію дорогоцінного металю.

У загальному, запотребування на слонову кість більшає зі зростом апетиту людини, на цей же товар а з тим і погоня за джерелом цього сирівця. І неважко вичитати в історії минулого століття, де саме через слонів терпіло місцеве населення. Ці ж бо слони не тільки нищили новоздобуті поля для культурних рослин, але теж стягали на населення банди наїзників, що шукали за слоновою костею, палили селища, а населення продавали у неволю. У нашому столітті, хоч індустрія виявила велике запотребування на сирівець, то населення залишено у спокої, однак вбивано слонів безпощадно, щоб у 1920 році виконати річне запотребування на 60,000 більярдових куль та сотні тисяч фортепіянових клявішів...

В останніх роках торгівля слоновою костею зосереджувалась на Далекому Сході, причому Японія зужила 40 відс. світової продукції, що є далеко більше ніж ЗСА та Европа, взявши разом. Минулого тільки року японські різьбарі вирізьбили 64 тонн іклів, що в більшості закупили у Гонґ-Конґу, де існує ринок, через який від 1979 до 1987 року перейшли ікла з 400,000 забитих слонів!

І може все було б оправдане, коли б людська жадоба не зуживала більше сирівця, ніж природа спроможна відновити. Проблема постачання слонового сирівця тісно пов'язується з раціональною господаркою постійної достави. Приклад на це знаходимо хоча б у годівлі домашньої тварини, де продаж пристосовується до попиту. Бо коли б для заспокоєння ринку нищено тварину без пляну і рахунку, то зайшла б небезпека, що вкоротці не буде ніяких тварин і споживачі залишаться без м'ясива. Щось подібне є зі слонами. Коли ж вибити їх без втримання оптимальної кількости, тоді забракне слонової кости, а наші правнуки оглядатимуть експонати виробів у музеї, як доказ, що в Африці жили теж слони! І до цього довели люди, які за всяку ціну постановили виповнити якнайскорше свою калитку.

При розгляді справи слонів у Африці виявляється, що не зважаючи на міжнародні зусилля у деяких країнах задум перевести раціональну і доцільну господарку втримання слонів у потрібній кількості для економіки натрапляє на велику перешкоду. Цю перешкоду створює якраз організація, що діє незаконно... На обрії появляються браконьєри, які безпощадно вбивають слонів. Участь у цьому беруть люди, що їх створили громадянські війни та нестабільність у багатьох африканських країнах, а автоматична зброя стала загальним явищем. Перепачкування товару контрабандою, особливо, коли існує корупція деяких державних чинників, йде, „як по маслі". А ринок збуту приймає цей нелеґальний товар без застереження. Чому ж? Тому, що покупець, мовляв, не перевірює джерела походження і не застановляється над тим, в чому одна з причин захитування екологічного балянсу африканських країн, бо слон має теж позитивне місце у природі.

Охоронці існування слонів вважають, що потрібно виключити торгівлю, яка існує нині; дати відповідні фонди для втримання свобідного життя звірят серед природи та опрацювати програму втримання землі для користи людей, які живуть в околиці заповідників, парків та охоронних смуг. Отже, щоб, — як то кажуть — „вовк був ситий і коза ціла"- для втримання балянсу між „продукцією" та „консумпцією" слонової кости мусить наступити компроміс, у якому кожний учасник щоб розв'язати цю проблему повинен кермуватись раціональним підходом: Жиймо нині так, щоб не руйнувати завтра!

Ол. Шпилька

Сподівані зміни

Загально вважається, що цьогорічних подій в Совєтському Союзі та сателітних країнах ніхто не зміг передбачити. Це твердження не відповідає правді, бо про наближення всіх цих змін я був заздалегідь обізнаним.

Читач знає, що я не з хвальків і не люблю хизуватися. Колись я вже згадував про власні консультації з ворожкою Дорою щодо особистого й суспільного майбутнього. І не було випадку, щоб вона не вгадала всієї правди у календарному порядку з місяця на місяць.

Наявність таких відомостей полегшує життя, допомагає оминати різні неприємності та підносить повагу в громаді. Дивуються часто люди: звідкіля він все це знає? Інші не без заздрости: мудра головка!

Насправді ж до ворожки Дори дорога відкрита кожному. Приватні справи вона вгадує з правої руки. Справи, сказати б, суспільні вона віщує з кришталевої кулі.

Отож понад рік тому вона (звичайно за винагороду) ділилася зі мною грядущими подіями. Признатися, я не йняв віри драматичним змінам в Совєтському Союзі і „сателітах".

Відгадавши мої сумніви ворожка Дора наблизила до мене кришталеву кулю, в якій немов на екрані споглядав маніфестації Прибалтики, розрухи на Кавказі, страйки шахтарів, демонстрації, відхід Щербицько-

(Закінчення на ст. 8-ій)

Слава Рубель

АРҐЕНТИНА І БРАЗИЛІЯ ВШАНУВАЛИ Т. ШЕВЧЕНКА

I.

В цілому світі, де живуть українці, святочно відзначено 175-ліття з дня народження Т. Шевченка. До тих святкувань приєдналися також українці Арґентини і Бразилії.

За ініціятивою д-ра Василя Іваницького, який був ініціятором побудови пам'ятника Т. Шевченкові в обох країнах, зорганізовано прогульку українців з Канади і ЗСА, в якій взяло участь 80 осіб, а провідником була Наталка Бундза. В Буенос Айресі для гостей заплянували ряд імпрез. Однією з перших було покладення вінка біля пам'ятника ген. Сан Мартіно, героєві, який визволив не тільки Арґентину від еспанських завойовників, але й інші еспаномовні країни. Вінок зложили президент СКВУ Юрій Шимко разом з провідниками центральних українських установ, що їх очолює Б. Коваль, та молодечих організацій Пласту і СУМу.

Того ж самого дня, 25-го листопада, на сумівській оселі „Веселка", що належить до товариства „Просвіта", для гостей приготовано обід, на якому були присутні міські представники уряду, а посадник міста прийняв Ю. Шимка як почесного гостя арґентинського уряду.

Опісля зібрані поїхали на цвинтар Монте Ґранде, а до них приєдналися мешканці Буенос Айресу і околиці, щоб спільно взяти участь у посвяченні пам'ятника-каплиці ім. свв. Володимира і Ольги, збудованого з нагоди 1000-ліття Хрищення України. Проєкт пам'ятника виконав архітект Віктор Гриненко, а будовою зайнялися Іван Полос, архітект Костіжо і Сейс Дедос.

Перед актом посвячення пам'ятника-каплиці відправлено соборний Молебень, який доконали о. д-р Дюіс Глинка з Франції (УКЦ), о. Панкратій Нюнька, ЧСВВ, о. Борода УКЦ Канада, о. митрат Ярослав Гайманович, УКЦ Канада, о. Іван Демчук, УАПЦ, і баптистський пастор Михайло Бахор. На тому самому цвинтарі поставлено пам'ятник в честь поляглих у боротьбі за волю Укаїни. Пам'ятник побудовано з ініціятиви колишніх вояків Української Дивізії УНА під проводом Степана Таврицького. Місце під пам'ятник подарувала фундація ім. Т. Шевченка в Буенос Айресі, яку очолює д-р В. Іваницький. Проєкт пам'ятника виконав арх. Костіжо, а проєкт і пляни цвинтаря розробив інж. Ростислав Ільницький. Пам'ятник збудовано завдяки жертвенній громаді Буенос Айресу. Біля пам'ятника стояли з прапорами члени Дивізії Пласту і СУМ разом з представниками центральних установ. Після соборного Молебня промовляли през. СКВУ Ю. Шимкло, С. Таврицький та представники церков.

Увечорі відбувся концерт в арґентинському театрі Колізео, який відкрив д-р В. Іваницький, організатор святкувань з нагоди 175-ліття з дня народження Т. Шевченка в Арґентині і побудови пам'ятника в Прудентополі, Бразилії.

На концерті виступали: капеля бандуристів, яку провадить П. Мицько, школа бандуристів під проводом Марти Собенко, балет т-ва „Просвіта" під керівництвом д-р Лишки, та балет т-ва Відродження. Особливою сенсацією був виступ тріо „Світлиця" з України: сопрано Ліда Михайленко, баритон Ігор Кушілер і тенор Мар'ян Шуневич. Під час концерту промовляв Ю. Шимко, який з'ясував сучасну ситуацію українців в діяспорі і на рідних землях, а на закінчення з головою Центральної репрезентації Б. Ковалем передав відзначення св. Володимира для президента Арґентини. В дружній і товариській атмосфері відбулася вечеря в товаристві „Просвіта", де головою є Микола Копеняк, а програмою провадив Ігор Василик.

В неділю, наступного дня, Ю. Шимко з представниками центральних установ і молодечих організацій поклали вінок біля пам'ятника Т. Шевченкові, проєкт якого виконав маестро Л. Молодожанин. Пам'ятник знаходиться не тільки в найбільшому, але найкращому парку Трє. Феброро (3-го Лютого). Стоїть недалеко пам'ятника Дж. Вашінґтонові, перед американською амбасадою.

На запрошення пластової групи в Буенос Айрес президент СКВУ і гості прибули до пластової домівки, де голова КПСтаршини пл. сен. Роман Селянський привітав Ю. Шимка і всіх присутніх. Теплими словами президент вітав пластову молодь, вказуючи на її важливе завдання служити Богові і Україні. Від Головної Пластової Булави передала привіт пл.сен. Слава Рубель. Пл.сен. М. Василик подякував присутнім за відвідини, а при перекусці продовжалася виміна думок.

Офіційну частину святкувань в Буенос Айресі закінчено спільною вечерею в Товаристві „Відродження".

Ще один день на особисті зустрічі та оглядання міста, і треба покидати гостинну громаду Буенос Айресу, щоб їхати на чергову зустріч до Куритиби, Бразилія. До Куритиби ми приїхали з чудових водопадів Іґвазу. В готелі деякі з нас мали нагоду зустрічати українських бразилійців, але офіційна зустріч відбулася на концерті в театрі Ґваїра, присвяченому 175-літтю з дня народження Т. Шевченка. Концерт відкрив Мар'ян Чайковський, голова українсько-бразилійської центральної репрезентації. Гимни України і Бразилії відіграла оркестра паранської поліції. Ю. Шимко українською і португальською мовами зложив привіт. Доповідь виголосила проф. д-р Оксана Борушенко. В склад програми входили: фолкльорна група „Полтава" з Куритиби, група бандуристів ім. св. Ольги з Прудентополісу, група малих бандуристів „Фіялки" при центрі „Полтава", український куритибський хор (диригент д-р Адам Баран), тріо „Світлиця" з України. Програмою проводила Е. Мазепа.

Закінчення буде.

ПРОТОКОЛ
РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,
що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці
в днях від 22-го до 26-го травня 1989 р.

(1)

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД

Понеділок, 22-го травня, 1989 р.

В нарадах взяли участь члени:
ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ:
д-р Іван О. Флис — головний предсідник
д-р Мирон Б. Куропась — заступник головного предсідника
мгр Іван Геврик — головний директор для Канади
Ґльорія Пашен — заступниця головнго предсідника
Володимир Сохан — головний секретар
Уляна М. Дячук — головний касир
ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ:
д-р Нестор Олесницький
інж. Анатолій Дорошенко
Степан Гавриш
Леонід Філь оправдав свою неприсутність
о. Степан Білик оправдав свою неприсутність
ГОЛОВНІ РАДНІ:
Василь Пастушок, Андрій Джула, Тарас Максимович, Роман Татарський, Текля Мороз, Тарас Шмагала, Володимир Квас, Евген Іванців, Гелен Олек-Скатт, Андрій Кейбіда, Василь Дідюк, Олександер Худолій.
Неприсутній Мирон Спольський, який зрезиґнував з посту.
ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:
Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Марія Душник, Анна Гарас, інж. Степан Куропась, д-р Ярослав Падох, Володимир Запаранюк.
Марія Чусман і проф. Богдан Гнатюк оправдали свою неприсутність.

Наради попередила традиційна програма, що відбулася о год. 10-ій рано біля пам'ятника Тарасові Шевечнкові. Програму відкрив і проводив нею головний предсідник УНС, д-р Іван О. Флис. Він пригадав, що цього року припадає 175-річчя з дня народження Великого Кобзаря, який є патроном Українського Народного Союзу,що рівночасно відзначує 95-річчя свого існування.

Відтак промовив коротко д-р Ярослав Падох, голова Наукового Товарисва ім. Шевченка і почесний член Головного Уряду. Він пригадав, що Відділ Укрінського Народного Союзу в Ню Йорку у 1911 році нав'язав співпрацю із НТШ у Львові, уфундувавши першу стипендію для українського студента і цим започаткував довголітню і корисну співпрацю на культурному і громадському полі, яка існує міцною і незмінною аж до сьогоднішнього дня. Після цих слів, заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен та почесний член Головного Уряду УНС Ґеновефа Жеребняк поклали біля пам'ятника Шевченка вінок, а всі присутніл спільно відспівали безсмертний „Заповіт".

1. ВІДКРИТТЯ НАРАД

(год. 11.00 рано)

Наради відкрив і ними проводив головний предсідник УНС д-р Іван О. Флис.

Д-р Іван О. Флис: Вельмишановні Члени Головного Уряду та Гості — Члени Українського Народного Союзу! Це для мене велика честь і приємність привітати Вас усіх та відкрити ці наші наради Головного Уряду, це наше засідання проводу Українського Народного Союзу, який у цьому році святочно відзначає 95 років свого існування та невпинної праці для свого членства, наших братів українців, де б вони не були, та для наших рідних братів українців у поневоленій, але вже пробудженій Україні.

Згідно з традицією відбуваються такі наші річні засідання кожного року, за виімком років, в яких відбуваються наші конвенції. Наш статут і традиція вимагають від нас таких зборів із звітуванням про пророблену працю, її оцінку, та роздумуваннями і плянуванням майбутності нашої установи, тобто її діяльности на чергові роки та навіть на довший час. Ми віримо, що Ви, заслухавши і прочитавши звіти, зможете належно оцінити минуле та добрими, розважними порадами вказати нам шлях до кращого завтра нашої установи. Ми свідомі, що ще так багато можна б зробити, щоб наш Український Народний Союз досягнув нових вершин у числі членів, як також поширив та збільшив свою службу нашому членству і цілому українському народові.

В минулому році, як і в попередніх, ми старалися змодернізувати наше підприємсто милевими кроками в життєвому забезпеченні та в компюто껴ризації праці й цілого діловодства. Так ми ступили на шлях поступу, на шлях повної професійности. Але ми не можемо ніколи забути того, що ми не є лише установою життєвого забезпечення, бо наші основники не тому створили Український Народний Союз. Ми не можемо ніколи забувати наших основних і традиційних завдань, які стали основними цілями та завданнями Українського Народного Союзу від його самих початків. Без традиційної служби нашому членству, українському народові та українській справі нам не треба було б Українського Народного Союзу, бо самі потреби життєвого забезпечення могли б напевно заспокоїти існуючі комерційні установи. Наші засновники поставили собі за ціль працювати для добра членства і нашого народу, щоб шляхом життьового забезпечення та ощадного господарювання здобути фінанси на так дуже потрібну і корисну працю для українських поселенців тут і для українського народу там, у поневоленій Україні. Тому ми мусимо завжди про це пам'ятати і старатися поєднувати модернізацію нашого забезпеченевого підприємства із традиційними завданнями Українського Народного Союзу, який ніколи не мав бути лише забезпеченевою установою. Таким хочуть представити Український Народний Союз так звані його прихильники, які закликають нас займатися виключно забезпеченням, а забути про політику. Але ані наші засновники, ні наші попередники, ані ми, сучасники, ніколи не думали та не думаємо жити тільки хлібом єдиним. Ми завжди держали високо прапор Українського Народного Союзу, як найстаршої забезпеченевої братської, громадської і патріотичної української установи у вільному світі.

Про ці традиції, про цю незаперечну відданість Українського Народного Союзу українській людині та українській справі просимо Вас постійно тямити на цих наших важливих нарадах. Просимо Вас у всіх Ваших порадах і рішеннях мати це на увазі, а тоді наш Український Народний Союз напевно зможе не лише збільшити число своїх членів і скріпити та поширити свою багатогранну діяльність. Наш Український Народний Союз і всі ми разом з ним зможемо тоді глянути сміло кожному у вічі та заявити, що ми йшли та ідемо правильним шляхом та що цей шлях веде нас усіх до осягнення найвищого ідеалу українського народу, до привернення волі і незалежности нашому Українському Народові на своїй рідній землі. З думкою про це починаймо наші наради і з думкою про це звернімся молитвою до Всемогучого Бога, щоб Він допоміг нам закінчити ці наради успішно із мудрими та розважними рішеннями на шляху до великих діл.

Згодом головний предсідник попросив головного радного Василя Дідюка провести молитву.

Василь Дідюк розпочав молитву спільним відмовленням усіми присутніми „Отче наш", а відтак відчитав таку молитву:

Царю небесний, утішителю духа правди, зійди між нас і благослови наради наші, щоб вони пройшли з успіхом для добра Українського Народного Союзу, установи нашої братської, 95-річчя якої в цьому році обходимо. УНС на протязі свого довголітнього існування, трудів і праці для добра нашого народу йшов з ім'ям великого нашого Пророка Тараса Шевченка, якого також в цьому році, тут зібравшись, відзначуємо і величаємо.

Цей рік народ наш поневолений, змагаючись за свою самобутність в Україні, проголосив Роком української мови, мови Шевченка. За народом нашим і ми, в розсіянні сущі, пішли та приобіцяли, що будемо чужого научатись, але свого ніколи не цуратись.

Тому у 95-річчя УНС клонимо голови перед його основниками-піонерами та на цих нарадах наших у дискусіях, постановах будемо мати на увазі тільки добро Українського Народного Союзу, наших спільнот в Америці і Канаді та цілого нашого великого, але обездоленого народу.

Пам'ятаймо, що ми його діти — доньки і сини Шевченко з висот нам пригадує: „Обніміте ж, брати мої, Найменшого брата, Нехай мати усміхнеться, Заплакана мати..." Амінь.

На закінчення молитви усі присутні спільно відспівали „Христос Воскрес".

2. ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ НАРАД

Головний предсідник попросив, щоб присутні висловилися відносно порядку нарад, який вони одержали скоріше поштою. Коли немає завважень, то нехай хтось із присутніх поставить внесок на його прийняття.

Василь Пастушок дав внесок прийняти порядок нарад так, як був поданий. Текля Мороз піддержала внесок.

Порядок нарад прийнято одноголосно.

ПОРЯДОК НАРАД

1. Відкриття нарад
2. Прийняття порядку нарад
3. Прийняття протоколу попередніх річних нарад
4. Покликання Комісій Річних Нарад
5. Звіти членів Головного Уряду
6. Дискусія над звітами членів Головного Уряду
7. Звіт про Бюро УНС у Вашінґтоні
8. Звіти:
   а) Координатора Братської діяльности
   б) Відділу професійних продавців забезпечення
   в) Управителя Союзівки
   г) Запити і дискусія після кожного з повищих звітів
9. Звіти:
   а) Головного редактора „Свободи"
   б) Головного редактора „Українського Тижневика"
   в) Дискусія і запити слідуватимуть після кожного звіту
10. Звіт Головної Контрольної Комісії і рекомендації на прийняття звітів
11. Обговорення проблем Ради Директорів для Канади
12. Звіти Комісій Річних Нарад та схвалення резолюцій і рекомендацій
13. Затвердження бюджету
14. Звіт голови Конвенційного Комітету УНС 1990
15. Різне (внески і ухвали)
16. Закриття нарад

Тарас Максимович висловив подяку членам Головного Уряду за моральну і матеріяльну піддержку для церковного хору в Маямі, Фльорида з нагоди 30-річчя його існування.

3. ПРИЙНЯТТЯ ПРОТОКОЛУ ПОПЕРЕДНІХ РІЧНИХ НАРАД

Володимир Сохан подав, що протокол був надрукований на сторінках „Свободи" — запитав присутніх, чи мають поправки до нього.

Мгр Іван Геврик вніс поправку до протоколу, а саме в дискусії над звітом гол. редактора „Українського Тижневика" Роми Гадзевич, де він забирав голос, має бути написано: ...„Мгр І. Геврик передав до УНС список членів Парляменту включно з міністрами, як також тих, які сприяють українцям. Всі вони одержують тепер „Український Тижневик".

Гелен Олек-Скатт дала внесок прийняти протокол з внесеною поправкою — її піддержав Т. Максимович.

Проведено голосування — протокол прийнято більшістю голосів.

Інж. Анатолій Дорошенко був проти прийняття, бо на його думку протокол не відзеркалює дійсного перебігу нарад.

4. ПОКЛИКАННЯ КОМІСІЙ РІЧНИХ НАРАД

Головний предсідник д-р І. Флис попросив головного секретаря В.Сохана подати склад Комісій.

СТИПЕНДІЙНА КОМІСІЯ

У склад Стипендійної Комісії входять члени Головного Екзекутивного Комітету, головний контролер інж. Анатолій Дорошенко, головний радний Василь Пастушок і головний радний Тарас Шмаґала.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ

Ця Комісія працюватиме під час нарад. До Комісії входять: Степан Гавриш, Василь Дідюк, д-р Ярослав Падох, Василь Пастушок, Гелен Олек-Скатт, Анна Гарас, Роман Татарський, мгр Іван Геврик, Володимир Сохан, Марія Душник.

КОМІСІЯ ЖІНОЧИХ СПРАВ

До Комісії входять: Анна Гарас, Гелен Олек-Скатт, Текля Мороз, Уляна Дячук, Ґльорія Пашен, Марія Душник, Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик.

КОМІСІЯ МОЛОДІ

До Комісії входять: Тарас Шмаґала, інж. Анатолій Дорошенко, Евген Іванців, д-р Нестор Олесницький, Олександер Худолій, Тарас Максимович.

КУЛЬТУРНА КОМІСІЯ

До Комісії входять всі три члени Екзекутиви, які працюють в Головній Канцелярії, головний редактор „Свободи", головний редактор „Українського Тижневика", д-р Ярослав Падох, д-р Мирон Куропась, д-р Богдан Гнатюк.

КОМІСІЯ ПРЕСИ І ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ

До Комісії входять: д-р Іван Флис, Василь Дідюк, головний редактор „Свободи" Зенон Снилик, головний редактор „Українського Тижневика" Рома Гадзевич, д-р Ярослав Падох, інж. Степан Куропась.

КОМІСІЯ КАНАДСЬКИХ СПРАВ

До Комісії входять: мгр Іван Геврик, Василь Дідюк, Текля Мороз, Леонід Філь, д-р Іван Флис, Уляна Дячук, В Володимир Сохан, д-р Нестор Олесницький, д-р Мирон Куропась.

КОМІСІЯ ДЛЯ СПРАВ ВІКОМ СТАРШИХ СОЮЗОВЦІВ

До цієї Комісії входять всі почесні члени Головного Уряду УНС.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ

До Комісії входять: д-р Іван Флис, Уляна Дячук, д-р Богдан Гнатюк, Тарас Шмаґала, мгр Іван Геврик, Леонід Філь, Ґеновефа Жеребняк, Василь Пастушок, Евген Іванців, Володимир Квас, інж. Анатолій Дорошенко, Степан Гавриш, Ґльорія Пашен.

СПОРТОВА КОМІСІЯ

До Комісії входять: Андрій Джула, Гелен Олек-Скатт, Ґльорія Пашен, інж. Анатолій Дорошенко, д-р Нестор Олесницький, Марія Душник, Текля Мороз, Леонід Філь.

РЕЗОЛЮЦІЙНА КОМІСІЯ

До Комісії входять: ред. Зенон Снилик, мгр Іван Геврик, Василь Дідюк, Леонід Філь.

ВИХОВНО-ДОСЛІДНА КОМІСІЯ

До Комісії входять: д-р Мирон Куропась, Тарас Шмаґала, д-р Богдан Гнатюк, Тарас Максимович, Олександер Худолій, Текля Мороз, Евген Іванців, Андрій Кейбіда.

КОМІСІЯ ДЛЯ СПРАВ СОЮЗІВКИ

До Комісії входять: Володимир Квас, Степан Гавриш, Ґльорія Пашен, Олександер Худолій, Ґеновефа Жеребняк, Тарас Максимович, Василь Пастушок, д-р Нестсор Олесницький, Евген Іванців.

КОМІСІЯ БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

До Комісії входять: Степан Гавриш, д-р Мирон Куропась, Евген Іванців.

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК д-р Іван О. Флис входить з уряду до всіх комісій.

Д-р Іван Флис виправдав неприсутність членів Головного Уряду, які не прибули на наради, а то: о. протопресвітер Степан Біляк є хворий — просив передати привіт усім присутнім, проф. Богдан Гнатюк написав, що є дуже зайнятий і просив вибачити йому — може зможе прибути бодай на один день нарад. Олександер Худолій прибуде на наради завтра, тобто у вівторок, 23-го травня, 1989 р. Мирон Спольський написав у квітні до Екзекутиви листа, в якому подав резиґнацію з посту головного радного. Причиною резиґнації є його професійна праця, яка вимагає подорожування по цілому світі та не залешає часу для праці в УНСоюзі.

Володимир Сохан оправдав неприсутність головного контролера Леоніда Філя, який, у зв'язку з його працею, виїхав на півтора року до Еспанії.

Мгр Іван Геврик заторкнув справу Культурної Фундації — сказав, що 17-го лютого, 1984 р., на пропозицію головного предсідника, д-ра І. Флиса, Головний Уряд УНС схвалив, щоб Головний Екзекутивний Комітет поробив усі заходи для створення і заінкорпорування Культурної Фундації УНСоюзу. Хоче знати, що зроблено в тій справі.

Володимир Сохан відповів, що Культурна Фундація не є Комісією Головного Уряду УНС.

Д-р Іван Флис вияснив, що Культурна Фундаціял вже довший час є леґально оформлена, але Головний Екзекутивний Комітет не вважав, що існує потреба зактивізувати її, як цього бажає мгр І. Геврик. При цьому підкреслив, що ця справа не є тепер на порядку нарад.

Володимир Сохан дав внесок прийняти склад Комісій. Його піддержав В. Дідюк. Склад Комісій прийнято одноголосно.

Звіт головного предсідника д-ра Івана Флиса

Покупці забезпечення довгими роками толерували високі кошти забезпечення, а головно початкові кошти, як теж порівняльно низькі прибутки зі своїх інвестицій у забезпеченевих грамотах. Це були чудові роки для забезпеченевої індустрії, коли довгими роками ця індустрія втішалася високими прибутками.

Приблизно у 1970 році настав час розрахунків, покупці почали міряти вартість свого забезпечення і порівнювати її з ціною зисків з банкових секторів та вартісних паперів. Не вдоволяючися вислідами цих порівнянь, почали шукати інших джерел для своїх інвестицій. Високі відсотки, які були вислідом інфляції, зменшили вартість життєвого забезпечення як інвестиції. Покупець довідався, що може одержати вищі приходи з інших джерел інвестицій ніж зі забезпеченевої індустрії. Організування нових членів стало важчим, а професія продажі забезпечення менш продуктивною.

Всі ці зміни статусу забезпеченевої індустрії мали вплив на наших секретарів та організаторів. Вони домагалися більших нагород за організування членів, щоб цим способом надолужити свої поменшені приходи з організаційної праці. Кожна наша Ковенція підвищувала організаційні та секретарські нагороди, але це не помагало. Вся забезпеченева індустрія пережила втрати в організуванні нових членів, включно з УНСоюзом.

Інші фактори також причинилися до зменшення продуктивності наших секретарів та організаторів. З початком 50-их років нашим секретарям було пересічно яких 30 чи 40 років життя, нова еміграція поповнила ряди українських громад також людьми подібного віку, всі здорові і жадні розпочати своє нормальне життя. Поле і перспективи УНСоюзу розрослися. Народний Союз продавав продукт, який був конечно потрібним для новоприбулих українців, а ті, які стали членами УНС розуміли, що Союз потребує їхньої піддержки, бо Союз окрім продажі забезпечення, провадив громадську працю, обороняв та дбав про добре ім'я українців та про збереження української культури.

Одначе час залишає свої наслідки, і той хто має тепер 60 чи 70 років добре знає, що його продуктивність сповільнилася і не рівнятися йому до 30 чи 40-літних людей.

УНСоюз зазнав таких самих високих коштів товару, знижених вкладок, більших відсотків суспендованих грамот та конкуренції, як зазнали інші братські союзи і комерційні забезпеченеві компанії. УНСоюз знизив членські вкладки нижче ніж рекомендовано таблицями смертоностей з 1980 року, як теж перераховано виплати нагород організаторам. Відбуттям спеціяльних семінарів в Округах, ми посилили знання секретарів та організаторів у новому товарі УНСоюзу і сміливо можемо твердити, що наші секретарі добре обзнайомлені у забезпеченевих грамотах, які продають, знаючи кращі та слабші їхні характеристики.

Беручи всі згадані справи під увагу, погляньмо на 1988 рік з точки зору головного предсідника.

Організаційний Відділ

У 1988 році наші секретарі та організатори приєднали 1,161 нових членів, а нетто втрат у членстві було 2,178 членів.

У 1988 році продано забезпечення на загальну суму 8,049,000.00 долярів. Пересічна сума грамоти виносила 6,934.00 долярів. Пересічна сума грамоти постійно зростала від 2,000.00 і 3,000.00 аж до теперішньої суми 6,934.00 долярів.

Тепер і так, як у кількох попередніх роках, Округа Філядельфії провадить всіх у приєднуванні нових членів, у 1988 році приєднали 166 нових членів на загальну суму забезпечення 861,000.00 долярів; за ними слідували Округи Піттсбурґ з 108 новими членами на суму 616,000.00 дол.та Дітройт 97 нових членів на суму 641,000.00 забезпечення.

For a long time, the insurance consumer was tolerant of the high cost of insurance. The consumer was tolerant of the insurance industry's high front end costs. The consumer was tolerant of the relatively low investment returns on his insurance certificates. Those were the beautiful years of the insurance industry which enjoyed over an extended period of time a high level of profitability. The U.N.A. was there along with the other insurance companies, commercial and fraternal.

Around 1970 came a time of reckoning. The consumer began to measure the value of his insurance and compare if it was equivalent to the value he could receive from the banking sectors and security products. Not being satisfied with what he saw, he began to look elsewhere. High interest rates resulting from inflationary factors deminished both the value and relevance of the insurance industry's products. The consumer began to learn that he could earn higher returns from his investments if he invested in other than the insurance industry. The organizing became more difficult. The profession less productive.

The changes in consumer thinking had an influence on the thinking of our secretaries and organizers who sought increases in organizing awards in order to make up the decreases in the organizing results. Each U.N.A. convention increased organizing awards and secretarial fees, but it helped just a little. The decrease in organizing results was experienced by the entire insurance industry, not just by the Ukrainian National Association.

Other factors tended to increase the reduction in the productivity of our secretaries and organizers. In the early 1950's when most of our branch secretaries were in their 30's and 40's, when our new immigration swelled the ranks of the American Ukrainian and Canadian Ukrainians, when the average age of members of our communities was in the 30's or 40's, when the new influx or our immigrants, all young and healthy, increased the field of prospective U.N.A. membership, our membership grew for not only were we selling a pruduct needed by all, expecially byour newly arrived immigrants who were in dire need of building an immediate estate, but those comprising our field of membership saw that U.N.A. deserved their support because it was doing exactly what they would want the U.N.A. to do. It was protecting the good Ukrainian name and preserving our Ukrainian culture beside insuring a member's life.

But time exacts penalties, as we are well aware by comparing our personal productivity when we were 30 or 40 years of age to that which we experience at age 60 or 70. We are less eager to produce today. Tomorrow seems never to come.

U.N.A. experienced the same high costs of products, reduced premiums, higher lapse rates, and competition as did other fraternal and the commercial insurance companies. The U.N.A. lowered its premiums even below those recommended by the 1980 CSO and rearranged payment of organizing awards. We increased the training of our organizers and secretaries, so that now we can safely say that most of our secretaries know our certificates and know all the pros and cons of each.

With that let us review the year 1988 as it was seen from your Supreme President's desk.

Organizing Department

In 1988 our Secretaries and Organizers organized 1161 new members and U.N.A. showed a net loss in membership of 2,178.

The total amount of insurance sold in 1988 was $8,049,000. The average of the certificates sold amounted to $6,934. The average has increased steadily from between $2,000 & $3,000 to the present $6,934.00

Головний Радний, пан Василь Пастушок, став чемпіоном організаторів у 1988 році приєднуючи 42 нових членів, д-р Атанас Слюсарчук з Округи Дітройт слідував з приєднанням 40 нових членів, а пан Михайло Турко з Округи Піттсбург придбав 39 нових членів.

Чемпіонкою організаторок-жінок являється пані Олена Олек Скат з Округи Чікаґо, Головна Радна УНСоюзу, яка приєднала 27 нових членів у минулому 1988 році.

Організаційні зусилля сповільнилися до стадії „черепашиного ходу". Секретарі, які завжди були підставою організаційних зусиль УНСоюзу, старіються і в слід за цим сповільняється організаційна праця. Майбутність віщує ще більш невідрадні організаційні вислідн, бо ж секретарі постійно старітимуться.

Головний Екзекутивний Комітет передбачуючи поступенне зменшення організаційних зусиль в наших секретарів, старався і дістав одобрення для зміни у статуті згідно з яким головний організатор УНС займав виборчу позицію. Одначе наші зусилля створити Відділ Професійних Продавців Забезпечення з повним складом професійних продавців, на жаль, виявилися менше ніж успішними. Виглядає, що українці не зацікавлені професією продажей. Тих, які займаються цим ділом є дуже, дуже мале число. Як приклад візьміть членів Головного Уряду, скільки наших членів хоче продавати забезпечення?

Під теперішню пору, Микола Бойко очолює Відділ Проф. Продавців Забезпечення. В ділянці продажей забезпечення він виробив собі добре ім'я та спроможний провадити курсами, які є признані школою. Помимо цього, що ми пропонували курси забезпечення зовсім даром, без оплати, скористало з них тільки 5 чи 6 осіб, щоб одержати ліцензію продавця.

Все це зводиться до давніх часів, коли українці з великим ваганням приступали до ділянки продажей.

Пан Бойко, якщо хоче, є добрим продавцем. Декілька місяців тому, обіцяв, що постарається продати забезпечення на суму 500,000.00 дол. перед річними зборами. Цього він доконав. Надіємося, що його продуктивність з часом збільшиться і що число наших професійних продавців таки збільшиться.

Рекордовий та Фінансовий Відділи

Так як я вже згадав в минулому, повторюю цього року. Ці два відділи мають надзвичайно компетентний та високо кваліфікований провід.

Компютоdoes ризація у цих двох відділах звільнила цих двох урядовців від шабльонових обов'язків і дала їм можливість звернути увагу більш складним справам.

Володимирові Соханові та Уляні Дячук належиться погратулювати за справді професійний спосіб ведення ними їхніх відділів.

Члени Союзу одержують швидку та ввічливу обслугу від цих двох відділів.

Бюро УНСоюзу у Вашінґтоні

Успішну працю Бюра УНСоюзу у Вашінґтоні, завдячуємо пану Евгенові Іванцеві, який зобов'язався до цього нелегкого почину.

Кожного місяця одержуємо від нього звіти про пророблену працю як теж фінансові зіставлення бюрових видатків.

З нагоди Роковин 22-го Січня 1918 року, вислано листа до всіх конгресменів разом із копією Третього Універсалу виданого Центральною Радою. В листі належно пояснено ціні та мету цього Універсалу, як теж згадано, що Центральна Рада видала Четвертий Універсал, в якому проголошено повну незалежність України. Це правда, що в Третьому Універсалі йшла мова тільки про автономію, бо його видала Рада перед їхнім рішенням в справах повної незалежності України.

Деякі середовища нашої громади підхопили вістку про Третій Універсал і, користаючи з цієї нагоди, „провітрили" свої невдоволення в сторону Бюра УНС у Вашінґтоні.

В додатку, хоч цього в листі не писано, фактом було теж брак копії Четвертого Універсалу. Також не згадано, що копія Третього Універсалу, яку вислано, була писана в 4 мовах — російській, польській, ідіш та в українській. Можна б спитати, „якщо українці расисти, то чому видали свій Універсал чотирма мовами?"

Ми задоволені працею пана Іванцева, одначе наші „приятелі" вжили це як першу нагоду для провітрення своїх незадоволень Бюром УНС. Під час поїздок по Округах, члени Екзекутивного Комітету добре наслухалися про цю справу від наших „приятелів", які декуди становлять велику частку членства. Наші вияснення в цій справі дещо приглушили їхні атаки. Асистентом у Бюрі УНС у Вашінґтоні затруднено пана Івана Куня. Надіємося, що в час коли вигасне термін праці пана Іванцева, пан Кунь буде в змозі перебрати провід Бюра у Вашінґтоні.

Корпорація Будинку УНСоюзу

Будинок під адресою 30 Монтгомері Стріт, Джерзі Сити, Н. Дж. викінчено у березні 1974 року і 15-літній термін податкових улегшень для цієї реальности вже вигас. Під час згаданих 15 років Корпорація Будинку платила реальностеві податки у висоті 15% з річних брутто чиншів, сума яких винесла 3,060,936,74 дол. у 1988 році.

Головний Екзекутивний Комітет рішив не вносити прохання для продовження терміну податкових улегшень. Одною з причин було те, що Джерзі Сити рідко і скупо уділює такі продовження, а спеціяльно у випадку нашого будинку, який роками виказував прибутки.

При вигасі терміну, міський уряд Джерзі Сити швидко впрягнувся так, як ми цього сподівалися, і визначив реальностеву вартість будови на суму 24,309,800.00 дол. на які річні податки виноситимуть приблизно 729,270.00 дол.

У 1988 році Корпорація Будинку УНС, в імені УНСоюзу зложила наступні пожертви:

Гарвардський Фонд Тисячоліття	50,000.00
Фонд Стипендій УНС	35,000.00
Укр. Кат. Церква в Джерзі Сити	10,000.00
Укр. Кат. Школа в Нюарку	10,000.00
Медичний Центр в Джерзі Сити	5,000.00
Юнайтед Вей	5,000.00
С.К.В.У.	5,000.00

Землю, на якій побудовано Будинок УНС, ми закупили від The First Jersey National Bank. На протязі минулих 15 років цей банк займав у нашому будинку 4-ий, 5-ий і 6-ий поверхи. Тепер, коли цей банк викінчив будову власного будинку над рікою Гадсон, вони перенесли свої бюра і опорожнили згадані поверхи у нашому будинку. Одиноким потішаючим фактом в цій ситуації є те, що при новому винаймі цих приміщень зможемо брати чинш в сумі понад 20.00 дол від квадратової стопи, бо на протязі минулих 15 років чинш був 7.00 дол. за квадратову стопу.

В додатку половина 7-го поверху в нашому будинку є також порожньою. Робимо заходи, щоб винайняти всі спорожнені приміщення в будинку.

Пан Олександер Благітка, в додатку до своїх інших обов'язків, є відповідальним керівником будинку, з цієї праці він дуже добре вив'язується, за що належиться йому признання і похвала.

As for the past number of years, U.N.A. Philadelphia District led with 166 new members organized in 1988, insured for a total of $861,000, followed by Pittsburgh and Detroit Districts with 108 members for $616,000 and 97 new members for $641,000 insurance sold, respectively.

Mr. William Pastushek, our Supreme Advisor, was our Champion Organizer for 1988 with 42 new members organized, followed by Dr. Atanas Slusarchuk of Detroit, and Mr. Michael Turko of Pittsburgh Districts with 40 and 37 new members organized, respectively.

From the feminine side, Mrs. Helen Olek Scott was our Champion Organizer with 27 new members organized in 1988.

The U.N.A. organizing effort has slowed down to a crawl. Our secretaries, those that had formed the backbone of any organizing effort within our organization, are getting older and as a consequence have slowed down their organizing effort. The future forebodes even worse organizing results, inasmuch as our secretaries will continue to age.

The Supreme Executive Committee foreseeing the gradual lessening of the organizing effort on the part of the secretaries, sought and obtained approval of a change in our by-laws, under which the supreme organizer was an elective position. Our efforts, however, to build around the Professional Sales Department a professional, full time sales department has been less successful than expected. Ukrainians appear to stay out of sales and on the contrary prefer to enter other professions. Those in sales are a minority. Take our Supreme Assembly. How many of us would sell insurance?

At present, we have Nicholas Boyko at the head of our Professional Sales Department. He has made a name for himself in the field. He can hold courses which are accredited by a school. Although such course is offered at no cost, only 5 or 6 members have made use of this offer to teach salesmen to qualify for examinations for licenses.

Again, it all goes back to the hesitancy of Ukrainians to enter the sales arm of business.

Mr. Boyko is a good salesman when he wants to be. A few months prior to the annual meeting, he promised that he would organize $500,000 of insurance prior to the annual meeting. And this he accomplished. It is hoped that his production will continue and the number of active salesmen in the department will ever be increasing.

Recording & Financial Departments

As I have stated in the past, I reiterate this year. These two departments are headed by extremely competent and highly qualified individuals.

Computerizing these departments has freed our executives from routine duties and allowed them to turn their attention to more intricate matters.

Walter Sochan and Ulana Diachuk are to be congratulated for conducting their departments, in such a professional manner.

U.N.A. members are guaranteed fast and courteous service from these two departments.

U.N.A. Washington Office

Thanks to our Supreme Advisor Eugene Iwanciw, our Washington Office began with a good start. We are grateful that Mr. Iwanciw took on this challenge for a year.

U.N.A. receives monthly reports of the office's doings and we also receive a financial report showing what portion of the budget has been used by the office.

Part of our Ukrainian community saw its chance to vent its displeasure at the U.N.A. Washington Office when the office mailed with the appeal to commemorate January 22, 1918 to members of U.S. Congress copies of the Third Universal of the Centralna Rada of Ukraine. The Third Universal was issued prior to the Centralna Rada's decision for full independence for Ukraine. It is true that the Third Universal spoke of autonomy and not of complete independence for Ukraine, but the letter accompanying the mailing of the Third Universal properly set matters in perspective and explained the purpose of the Third Universal which was followed by the Fourth Universal which declared full independence for Ukraine.

In addition, not mentioned in the letter, was the fact that the U.N.A. Washington Bureau could not get its hands on a copy of the Fourth Universal. Also, not mentioned, was the fact that the Third Universal on hand, which was copied, was printed in four languages, Russian, Polish, Yiddish, and Ukrainian. One could ask "if Ukrainians were such racists, why would they have given equal billing to the 4 languages used."

We were satisfied with what Eugene Iwanciw did, but our "friends" got and used this first opportunity to vent their displeasure about the U.N.A. Washington Office. The members of Supreme Executive Committee received an earful on this issue at a number of District Meetings where our "friends" represent a sizable component. With the above explanations, we were able to blunt their attacks.

Mr. John Kun was retained as Assistant to the Director. It is our hope that he will be able to carry on the duties of the Director of this office upon Mr. Iwanciw's leaving on the termination of his term of employment.

Mr. Eugene Iwanciw will render a complete report on the workings of the U.N.A. Washington Office at this Annual Meeting.

Ukrainian National URBAN Renewal Corporation

Premises 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. were completed in March 1974, and the 15 years of favored treatment for Real Estate Tax purposes has expired. During the aforesaid 15 years, Urban Renewal paid real estate tax of 15% of annual gross rents, which totalled $3,060,936.74 paid by 1988.

The Supreme Executive Committee determined not to file for an extension to the Urban Renewal favored tax treatment status. One of the reasons for this decision was that Jersey City gave extentions of the Urban Renewal status exceedingly sparingly and it is questionable whether this project could qualify for such exemption, having shown a profit from operations during the preceding number of years.

City of Jersey City hastely stepped in and placed an expected assessment for Real Estate taxes of $24,309,800 which will call for annual real estate taxes of approximately $729,270.

In 1988 the building corporation made donations for the credit of U.N.A. as follows:

Harvard Millennium Fund	$50,000
U.N.A. Scholarship Fund	35,000
Jersey City Ukrainian Catholic Church	10,000
Newark Ukrainian Catholic School	10,000
Jersey City Medical Center	5,000
United Way	5,000
SKWU	5,000

The First Jersey National Bank, from which the land under our own building was purchased, vacated 4th, 5th, and 6th floors of our premises which it occupied for the 15 preceding years, and moved its facilities to its own premises on the Riverfront. The only bright aspect about this is that in all probability the vacant space will be rented for in excess of $20.00 per square foot, whereas for the 15 years said same space was rented at net $7.00 per square foot.

In addition one-half of the 7th floor is vacant and efforts are now being made to rent all the vacant space.

Mr. Alexander Blahitka in addition to his other duties, has direct charge of the every day management of this building and he is exceptionally adept at it and is deserving of all praise.

Союзівка

Нагляд над адміністрацією Союзівки має наш головний касир пані Уляна М. Дячук.

Нагляд над будовами на Союзівці залишено головному предсідникові. Тому, що предсідник не може особисто кожно-денно перебувати на Союзівці, попросив він пана Володимира Кваса, щоб той виручив його в цій справі.

Після деяких труднощів, будова приміщення для працівників Союзівки розпочалася осінню 1988 року, надіємося, що закінчиться вона 15-го червня 1989 року. Посвячення цієї будови заплянoвано на неділю 18-го червня, благословення доконає Владика Василь Лостен.

Будова йде згідно з плянами затвердженими Головним Урядом. В будинку приміститься 16 хлопців — працівників та 20 дівчат — працівниць, як теж будуть дві додаткові кімнати для уломних осіб, або для вжитку сторожів Будинок має достатні влаштування лазничок та душів. Ми певні, що наші молоді працівники гордитимуться цими приміщеннями. Так як запляновано, видатки будови виноситимуть коло 700,000.00 дол. Будинокноситиме назву СІЧ.

Будинок ЯСІНЯ, де досі приміщувалися дівчата — працівниці треба було розвалити, або відновити. Рішено відновити. Праця йде під наглядом пана Кваса. Відновлений будинок матиме 7 модерних кімнат, кожна з лазничкою, огріванням та охолодженням, телефоном і телевізором. Це будуть приміщення найвищої якости на Союзівці і также оцініться їх для гостей. Кошти будови не повинні перевищувати 120,000.00 дол.

Радимо всім членам Головного Уряду відвідати цю будову під час перебування на Союзівці.

Головний Екзекутивний Комітет закупив ПОСІЛІСТЬ ТРАВЕР, яка знаходиться по правому боці при в'їзді на Союзівку. Кошт закупу виносив суму 77,000.00 дол. Рішено купити цю посілість тому, що були безнастанні нарікання на „гамір", який походив зі Союзівки.

Канада

Головний Екзекутивний Комітет трактує всіх членів УНСоюзу однаково. Одначе відчуваємо деяку ворожнечу з боку наших канадських складових частин. Дух сепаратизму французьких канадців перенісся і на наших українських братів. Здається, що створення Канадської Ради Директорів посилило відчуття цього сепаратизму. Виглядає, що замість зосередження уваги для організаційної праці в Канаді, члени Головного Уряду, які творять Раду Директорів Канади, зацікавлені головно писанням історії про формування УНСоюзу в Канаді.

Вкладки від членів Канади виносили 324,693.09 дол. в порівнянні до 2,702,297.30 дол. одержаних вкладок від всіх членів УНСоюзу.

Загальний прихід з Канади був 1,511,299.55 дол. в порівнянні зі загальним приходом 11,876,377.54 дол. з усіх джерел.

Говорячи загально, приблизно 12% приходів УНСоюзу походили з канадської території.

Свобода

Наш щоденний часопис проявляє значні покращання в якості матеріялів, які в ньому щоденно появляються.

Головний редактор, Зенон Снилик, керує підготовкою щоденного змісту Свободи. Редактори приготовляють свої матеріяли для наступного числа часопису. До редакції входять панове Володимир Левенець та Василь Дяченко і пані Любов Коленська, Раїса Руденко і Христина Ференцевич.

На частинному затрудненні в редакції пан Іван Кедрин Рудницький та пані Ольга Кузьмович, Людмила Волянська і Тамара Кардашинець.

Адміністрація всього нашого видавництва вміло провадить пані Люба Лапичак-Лиско, а друкарнею завідує з такими ж вмілостями Степан Чума.

У 1988 році УНСоюз виплатив загальну суму 830,000.00 дол. на видавничі цілі.

Український Тижневик

В цьому Відділі змін немає, Рома Гадзевич — головний редактор, Христина Лапичак та Марта Коломиєць доповнюють склад редакції Тижневика.

Завдяки високоякісним матеріялам, які поміщується в цьому часописі, Український Тижневик виробив собі дуже добре ім'я та втішається не абиякою популярністю. Допоміжним є висока кваліфікованість його дописувачів.

95-ліття УНСоюзу

З огляду на святкування Тисячоліття, які проходили по всіх українських громадах ЗСА і Канади, на які ми скерували всі наші зусилля, приготування до відзначення 95-ліття УНСоюзу здержано аж до початку 1989 року. Екзекутивний Комітет вважає, що на цьому потерпіла наша організаційна праця, бо вся увага була звернена на святкування 1000-ліття.

Надіялися ми, що з приходом 1989 року наші братські діячі знову звернуть увагу на справи УНСоюзу та на відзначення 95 роковин, які повинні стати підготовкою до 100-ліття Союзу у 1994 році, коли відбуватиметься 33-тя Конвенція УНС.

На цей заклик Головного Екзекутивного Комітету першим відгукнулося місто та околиця Ню Йорку. 1-го квітня відбувся бенкет, який влаштував Окружний Комітет Ню Йорку спільно з Головним Екзекутивним Комітетом. Присутніх було понад 250 осіб у залі відновленого Українського Народного Дому в Ню Йорку.

Головний Екзекутивний Комітет дістав повідомлення, що подібні імпези плянуться у Філядельфії, а 6-го червня слідуватиме Янгставан, Огайо. Надіємося, що Дітройт, Чікаґо, Ню Джерзі, горішній Ню Йорк, Клівленд та Торонто як теж інші спонзоруватимуть відповідні імпрези, щоб оживити події з 1894 року.

Заключення

УНСоюз зазнав небувалого росту в майні, але й передбачені втрати у членстві. У 1988 році втрати в членстві перевищили число 2,000. Втрата у членстві у 1989 році напевно і це число перевищить.

Ми нарікаємо на труднощі, які зустрічаємо в організаційній ділянці. Нарікаємо, що українці відганяють наших організаторів, заявляючи, що їхнє місце праці постачає їм більш ніж задовільну суму забезпечення. Ми нарікаємо, що наша молодь забирається з українських дільниць чи залишає наші громади. Ми також нарікаємо, що поле нашої братської діяльности звужується. Але, ми не діємо тоді коли нас очікують, щоб вписати їх в членство УНС.

Одначе якщо потрібно помочі установі чи організації, то до кого в першу чергу звертаються? Хто користується нашими виданнями для добра своїх організацій? Дуже часто ті самі особи висловлюють незадоволення, що за вживання наших видань треба заплатити; помимо цього Союз готовий і з доброї волі покриває кошти видань в сотках тисяч долярів річно.

Soyuzivka

The duties of supervising Soyuzivka Administration have been performed by our Supreme Treasurer, Ulana M. Diachuk.

The supervision over Soyuzivka construction has been retained as one of the duties of the Supreme President. The president not being able to remain at Soyuzivka continuously while construction was going on, has requested Mr. Walter Kwas to be his eyes and ears at Soyuzivka.

After some difficulty at first, construction of our Soyuzivkas employee's quarters began in the autumn of 1988, and it is hoped at this writing, that construction will be completed by June 15, 1989. Blessing of the structure by Bishop Basil Losten in scheduled to take place Sunday, June 18th.

The structure constructed is what was authorized by the Supreme Assembly. It will house 16 boy employees and 20 girl employees with additional 2 rooms being available for handicapped persons or for caretakers. Adequate bethroom and shower facilities are provided. Generally speaking, the facilities will be something that our young employees will be proud of. The total cost will approximate the $700,000 authorized. We have decided to name this building "Sitch".

Since girl employees will be housed in the new quarters, "Yasinia" formerly used for that purpose, had to be razed or renovated. The Supreme Executive Committee decided on renovation under the direction of Mr. Kwas. Seven modern rooms with adequate bathing, airconditioning, heating, and telephone and TV facilities were constructed. Priced a little higher than other facilities at Soyuzivka, they will be premium rooms of our resort. Construction cost is not to exceed $120,000.00.

Members of the Supreme Assembly should arrange to visit and view the construction work while at this meeting.

The U.N.A. Supreme Executive Committee purchased for U.N.A. the Traver Property located on the right as you enter Soyuzivka for $77,000.00. The purchase was necessary in order to eliminate complaints from that quarter about noise eminating from Soyuzivka.

Canada

The Supreme Executive Committee continues to treat all U.N.A. members alike. But it is sensing some antagonism toward it from our Canadian components. The spirit of separation seems to have rubbed off the French of Canada into our Ukrainian counterparts. The formation of U.N.A. Canadian Board of Directors seems to have intensified this feeling of separation. It appears that instead of concentrating on the organizational work for Canada, our Supreme Assembly members constituting the Canadian Board of Directors appear to be principally interested in writing a history book on the formation of the U.N.A. in Canada.

Dues from members in Canada amounted to $324,693.09 compared to $2,702,297.30 received by U.N.A. in dues from all members.

Total Canadian income was $1,511,299.55 as compared to total income received of $11,876,377.54 by U.N.A. from all sources.

Roughly speaking, the U.N.A. receives 12% of its total revenue from its Canadian holdings.

Svoboda

Our daily newspapers has shown marked improvement in the quality of the material appearing therein on a daily basis.

Mr. Zenon Snylyk, as Editor-in-Chief, directs the preparation of each days contents of Svoboda. Each of his editors prepares his or her contribution to the next issue of Ukrainian daily newspaper. Messrs. Wolodymyr Lewenetz, and Wasyl Diachenko comprise the men on the editorial staff and Mesdames. Lubow Kolenska, Raisa Rudenko and Chrystyna Ferencewycz balance out the ladies on the editorial staff.

Mr. Iwan Kedryn Rudnytsky, Mrs. Olha Kuzmowycz, Mrs. Ludmyla Wolansky and Mrs. Tamara Kardashinetz work on a part time basis in the Editorial Department.

Mrs. Luba Lapychak Lysko quite capably heads the administrative staff which administers the entire publication operation, and Stephen Chuma administers the printing plant with equal capability.

The U.N.A. paid out of its treasury during 1988, a total of $830,000 toward our publications for the year.

The Ukrainian Weekly

There is no change in this department and the personel is still composed of Roma Hadzewych as Editor-in-Chief and Misses Chrystyna Lapychak and Martha Kolomayets filling out the staff.

THE UKRAINIAN WEEKLY has made a name for itself with the high quality of the material appearing therein. A high degree of popularity is enjoyed by this weekly newspaper. Many correspondents add to the high standards demanded on U.N.A.'s behalf.

95th Anniversary of U.N.A.

With the Millennium celebrations throughout United States and Canada lasting all through 1988 and all of our efforts having been directed toward this end, U.N.A. preparation for celebrating its 95th Anniversary was halted until 1989. The Executive Committee also felt that our organizing effort suffered in 1988 with all of our attention being directed to the Millennium celebrations. With the arrival of 1989 it was hoped that our U.N.A. fraternalists would once again direct their attention to the U.N.A., to celebrating U.N.A.'s 95th Anniversary, in preparation for the U.N.A. Centennial Celebrations in 1994, during the year of U.N.A.'s 33rd Convention.

New York City and environs was the first to answer the call of the Supreme Executive Committee. On April 1, 1989 a Banquet was tendered by the New York U.N.A. District Committee together with the Supreme Executive Committee. Over 250 guests showed up at the newsly decorated Ukrainian National Home for the occasion.

The Supreme Executive Committee is informed that our U.N.A. Philadelphia District is planning a similar affair. On June 6, 1989 Youngstown, Ohio will follow suit. It is our hope that Chicago, Detroit, New Jersey, upper New York, Cleveland, Toronto and other localities will sponsor appropriate events to commorate this anniversary, animating from events occurring in 1894.

Conclusion

The U.N.A. has experienced unprecedented growth in assets. It has experienced predicted losses in membership.

1988 loss in membership topped 2,000 members. The loss for 1989 will probably exceed that figure.

We complain about organizing difficulties encountered. We complain about Ukrainians fending off our organizers by stating that their place of employment has provided them with more than adequate insurance protection. We complain that young people move out of and away from our Ukrainian communities. We complain about the field of our fraternal membership narrowing. But we do nothing about signing up prospects who wait to be signed up.

But who is approached first and foremost when help is needed by our institutions and organizations. Who uses our publications for their benefit and for the benefit of their organizations. These same individuals complain about the imposition of a charge for the use of our periodicals, yet the U.N.A. is called upon to, and does so willingly, foot the bill for our publications in the hundreds of thousands of dollars annually.

Нам в УНСоюзі треба докласти всіх зусиль та закликати нашу молодь для продовжування братської діяльності, щоб ця молодь зайняла місця своїх батьків та метерей і повела суспільну працю, яку попередньо провадили їхні батьки.

Протягом останніх чотирьох років ми продовжували щедру піддержку нашим українським науковим, культурним, релігійним, спортовим та іншим установам. Найбільший даток на суму 150,000.00 дол. одержав Гарвардський Фонд для друкування видань Тисячоліття, цей даток сплачується ратами по 50,000.00 1987, 1988 і 1989 роках. Союзовці гордяться фактом, що їхня братська установа є в змозі зложити такий щедрий дар для потреб українського Гарварду.

Звичайно, що наші критики продовжуватимуть переконувати громаду, мовляв, УНСоюз не має успіхів в організації нових членів, бо в громаді панує „незгода". Але коли цих самих людей спитати чому установи, які вони перебрали, тратять не тільки членство, а то й поносять фінансові страти, на таке питання у них відповіді немає. Та ж їхні установи на „незгоду" не хворіють!

Добрі старі часи життєвого забезпечення минулися, мова та інша будучність очікує тих хто зі самовпевненістю зуміє знайти відповідне поле дальшої праці. Рядом із продажжю життєвого забезпечення наші братські установи рік по рокові 2000-му скеровуватимуть більшість своїх прибутків, зусиль та дібр для здійснення інших цілей, а саме, для оборони доброго імені українців та збереження української культурної спадщини.

Інвестиції УНСоюзу виказують сприятливі прибутки. Головний Екзекутивний Комітет старається провадити господарку установи так, щоб уможливити більші пожертви для наших потребуючих організацій. Після того, як членські вкладки перераховано на нижчі ставки (згідно з таблицями смертностей з 1980 року), члени закуповують грамоти на вищі суми забезпечення. Біланс УНСоюзу ще ніколи не був кращим і так же виглядає зіставлення наших заробітків.

Відношення признаного майна до всіх зобов'язань УНСоюзу на день 31-го грудня 1988 року виносило 153.55%, а признане майно принесло всіх відсотків на 10.32% у 1988 році.

Признане майно УНСоюзу на 31-го грудня 1988 року виносило 62,623,784.00 дол., а надвишка резерви грамот була на суму 21,904,699.00 дол., що може бути кращим?

The U.N.A. must make every effort to appeal to our youth for support. All we ask is that our youth step into the shoes of their fathers and mothers and carry on the fraternal work formerly performed by their parents.

During the past 4 years, we continued to generously support our Ukrainian educational, cultural, religious, athletic and other institutions. The largest grant of $150,000.00 was made to Harvard Fund earmarked for the printing of the Millennium publications, payable $50,000 in 1987, $50,000 in 1988, and the final grant of $50,000 to be paid to Harvard in 1989. U.N.A.'ers are proud that their fraternal, and U.N.A., was able to contribute this amount towards this cause.

Of course, our critics will continue to try to convince members of our community, that it is because of "disharmony" in our midst that the U.N.A. fails to replenish its ranks annually. They are stymied for an answer when asked why the fraternals that have been taken over by their party stalwarts are not only losing members, but are also struggling financially. Certainly, "their" fraternals could not be said to be afflicted by "disharmony".

The "good old days" of insurance as we and our predecessors knew them will not, in all probability, return for us to enjoy. A new and a different furute beckons but only to the strong at heart with plans for the future. The strong at heart will greet the future with confidence. The painful declines of fraternals of the past years will be forgotten, as each fraternal will find its own nook, and besides the life insurance business, our fraternals will, in all probability, end up years after year 2000, as foundations and direct most of its profit, effort and wealth toward the accomplishment of its other aims centering around protecting our good Ukrainian name and preserving our Ukrainian culture.

Our investments show a fovorable return. Your Supreme Executive Committee is doing all it can in holding operating expenses down, allowing the granting of larger contributions to our needy organizations. The decrease in our premiums as necessitated by the 1980 CSO (Mortality Tables) has been more than counter balanced by the larger limits of insurance that our members are now buying. U.N.A. has never shown a better balance sheet or a better statement of profit.

The U.N.A. rates of admitted assets to total liabilities on December 31, 1988 was 153.55% and the ratio of interest earned on all funds during the year 1988 was 10.32%.

U.N.A. total Admitted Assets on December 31, 1988 amounted to $62,623,784 and the margin of safety to certificate holders amounted to $21,904,699. Nothing could be better.

Звіт заступника головного предсідника д-ра Мирона Б. Куропася

Following well-established tradition, I have divided my report into three sections: 1) UNA Activities; 2) Fraternal and Community Activities; 3) Impressions and Recommendations.

UNA ACTIVITIES

During the past year, I participated in:

1) Four Supreme Executive Board meetings in Jersey City, New Jersey.

2) Two UNA District Committee meetings in Chicago.

3) One meeting of UNA branch #423 in Chicago.

4) A UNA District Committee meeting in Cleveland, Ohio.

For the fifth year in a row, I wrote a total of twenty-six "Faces and Places" columns for the Ukrainian Weekly. I am pleased that the column is so well-received by our community.

I also represented the UNA at the wake of Aloysius Mazewski, president of the Polish National Alliance. Later I had dinner with Mr. Edward Moskal, Mr. Mazewski's successor, in order to assess his interest in a dialogue with the UNA. Following that meeting I initiated and coordinated two successful meetings with the leadership of the PNA. Discussions centered around issues of comon interest, especially the question of defamation. More meetings are planned for the future.

During the past year, I was also a UNA delegate to the World Congress of Free Ukrainians in Toronto. Although the Congress was a success, I was disappointed that there seemed to so little sense of common purpose among the delegates. Nor did there seem to be much direction regarding the future of our community.

Finally, I initiated and coordinated an author's night for Stephen Kuropas, the oldest living member of the UNA Council of Honorary Supreme Assembly members. Mr. Kuropas is the last of the pre-World War II pioneers and the publication of his memoirs is an occasion for celebration. Some 130 people attended the event which was highlighted by the author himself reminiscing about the past in his own inimitable manner.

COMMUNITY AND FRATERNAL ACTIVITIES

It has always been my belief that UNA Supreme Assembly members should be both active and visible in the community. This is the way it has been in the past and this is the way it should be now. It is not enough to be elected and then disappear from the community only to reappear at the next convention. When UNA officers make a positive contribution to our Ukrainian community in North America, it reflects well on our entire organization.

My Ukrainian community activities centered around the following areas of endeavor:

A. Church Support

Since early 1890's, UNA officers and members have always been actively supportive of the Ukrainian Church. In many of our pioneer communities, the local UNA branch was often the catalyst for the formation of the local parish.

My involvement during the past year included:

1. Continuation of the Ukrainian Marriage Encounter movement. Families are the backbone of our community, and the enhancement of Ukrainian family life in North America strengthens community life. For me, nothing is more important for the future of the UNA than the preservation of Ukrainian families.

2. A presentation entitled "Sacramental Marriage and Ukrainian Community Life' which my wife and I delivered at the Youth for Christ convention in Chicago and the Ukrainian Lay Pilgrmage in Sloatsburg, New York.

3. A presentation entitled "The Future of the Ukrainian Church In America" which I delivered at millennium banquets in Minneapolis and Chicago.

4. A presentation entitled "The Ukrainian Millennium and the Future of the Christianity in Ukraine" which I delivered in Milwaukee.

B. Anti-Defamation Activities.

My major contribution in this area was to continue as one of the presidents of the Ukrainian American Justice Committee in Chicago, an organization which monitors the American press.

A second contribution has been my initiation and coordination of a Ukrainian dialogue with the American Jewish Committee in an effort to ameliorate anti-Ukrainian sentiment in the Jewish community. We have had two meetings thus far and are proceeding with a feeling of cautious optimism.

IMPRESSIONS AND RECOMMENDATIONS

I am pleased that the **Ukrainian Weekly** and **Svoboda** continue to maintain a high professional standard among Ukrainian newspapers. In my opinion, these two periodicals are our best single fraternal benefit.

I am also pleased that Soyuzivka appears to be improving. New buildings have gone up, others have been renovated, and there appears to be a professional management style that has brought about consistency and predictability.

All is not rosy, however. The UNA has a long way to go if it is ever going to recapture some of its lost luster. Among other things, I believe we should:

1) Activate the Ukrainian American Coordinating Council so that it can become the lead organization in the Ukrainian American community. We can begin by establishing some long-range goals for the UACC at its qudrennial convention this fall.

2) Develop a consistent, meaningful fraternal benefit program that is as attractive as our insurance package.

3) Conduct a needs assessment survey of Ukrainian Americans between the ages of 30 and 50 in order to determine how best to attract them into the UNA. This idea was proposed by me at every Supreme Assembly meeting for the past six years and was offered and passed as a resolution at our last convention. It has yet to be acted upon.

In conclusion, I would like to thank all UNA officers and members who worked so hard during the past year to further our cause.

Звіт головного директора для Канади мгра Івана Геврика

Мій звіт за 1988 рік починається від засідання Екзекутиви УНС, яке відбулося 8-го березня 1988 р. На тому засіданні я запропонував, щоб остаточно оформити статут для Канадського Представництва. Рішено передати справу адвокатові, який приготує проєкт документів, щоб їх затвердила Екзекутива і Головний Уряд УНС.

На річному засіданні Головного Уряду, яке відбулося від 8-10 червня я пропонував негайно приступити до виконання резолюції останньої Конвенції і покликати Раду Директорів в Канаді з її власним бюджетом і контом в Канаді (гляди „Свобода" з дня 23-го лютого 1989 р.). На пропозицію головного предсідника д-ра І. Флиса, справу оформлення статуту Екзекутива передала адв. Н. Олесницькому, який приготовив, докладно його зреферував та заявив, що вибрані представники з Канади на своєму засіданні приготовили документи відносно цієї справи. Деякі точки треба було змінити, що було узгіднено з Екзикутивою він відчитав точки пропонованого статуту. По вичерпній дискусії адв. Н. Олесницький поставив внесок прийняти статут, який був піддержаний В. Пастушком і В. Квасом. Дальше Н. Олесницький поставив додатковий внесок, щоб Канадське Представництво почало діяти із сьогоднішним днем, себто з днем 9-го червня 1988 року. Від Канадського Представництва І. Геврик подякував Головному Урядові за схвалення статуту для Канади, а окрему подяку зложив адв. Н. Олесницькому за уложення статуту та вичерпне його вияснення.

Хоч від останньої Конвенції УНС вже минає 3 роки, а від прийнятого стаутут для канадських справ вже майже рік, деякі справи ще не є полагоджені. Немає конта УНС для Канади, яким диспонувало б Представництво, за підписами двох членів Екзекутиви і одним представником Канадського Представництва, щоб підписували чеки для Канади. Я вже кілька разів запитував Екзекутиву на засіданнях, але чомусь справа ще не полагоджена. Багато членів мене запитує, а також на зборах Округ були питання, чому на чеках намає підпису канадського представника.

Під сучасну пору УНС в Канаді не має ні одного організатора. На заклик в пресі було кілька злогошень на організаторів і я відіслав їх до Екзекутиви. Помимо того, що в Канаді немає ані одного організатора, УНС відсотково не гірше стоїть від Америки, яка має кілька організаторів. Так само УНС в Канаді, як в Америці не збільшується в членстві, але збільшується вищими сумами забезпечення — термінoвими асекураціями, а також підростом надвишки в процентах. До того ще треба додати, що УНС в Америці має хмаросяг, відпочинкову оселю Союзівку, де влаштовує З'їзд Округ, різні імпрези, має цілий штаб платних працівників, але небагато краще стоїть організаційно від Канади. Про діяльність УНС в Канаді тяжко здати повний звіт, бо хоч існує Канадське Представництво, то Збори Округ дальше скликає головний предсідник без порозуміння з головою Канадського Представництва. Дальше Представництво не диспонує своїми фондами, ані не має жодного платного робітника, який занимався б союзовими справами. Хто ж повинен тоді полагоджувати ці справи, Канадське Представництво, чи Екзекутива Головного Уряду. Властиво справами УНС в Канаді повинно заниматися Канадське Представництво. Щораз більше показується брак співпраці Організаційного Відділу УНСоюзу з Канадою. В Америці відбуваються збори Округ, на які не запрошується ні одної Округи з Канади, як було в минулих роках.

Хоч Екзекутива УНС робила різні експерименти, творячи спеціяльні комісії, набираючи професійних організаторів в роді Г. Флойда й інших, то переконалася, що всі ті спроби були коштовні і виказалися недвалими. За час моєї праці в УНС (40 років у Відділі і 24 роки в Головному Уряді), я все твердив, що найкращими постійними організаторами є секретарі і щоб тим, що організують членів давали признання за їхню працю й трактувати не гірше від організаторів.

У звітовому 1988 році я брав участь в трьох засіданнях Екзекутиви, в нарадах Головного Уряду на Союзівці, в нарадах Округ Ніягари і Торонта в березні і листопаді, у відзначенні Фундацією „Освіти" Митрополитів обох наших Церков, Блаженнішого Василія і Преосвященного Кир Максима, репрезентував УНС на бенкеті й у святкуваннях Тисячоліття Християнства Митрополії, брав участь в святкуваннях 40-річчя Пластової Станиці у Вінніпеґу, брав участь в Конференції Централі Комітету Українців Канади в Саскатуні, де доповідь виголосив М. Руденко, який між іншим гарно висловився про УНС і його працю. Брав участь у відкритті пам'ятника св. Володимирові у виконанні скульптора Л. Молодожанина, на площі катедри свв. Володимира й Ольги. На бенкеті доповідь мав наш історик д-р М. Марунчак, заключне слово мав Митрополит Кир Максим Германюк, а я був господарем свята. Ґрадуантам Рідної Школи при катедрі передав від УНС нагороди (чеки) за успішну науку. Брав участь в Конґресі СКВУ та з жалем мушу ствердити, що відносно участи УНС на Конґресі не було нічого зорганізовано як слід. Наші представники з Америки не брали активної участи в сесіях, ані комісіях, а деякі приїхали тільки на бенкет і зараз поїхали, навіть не брали участи в маніфестації. Не відбуто засідань наших делегатів, не доручено це зробити місцевим делегатам, навіть не зроблено спільної знимки наших делегатів. Хто про це мав подбати? І чи варт було витрачувати гроші на таку участь? Зате канадські делегати УНС брали участь у всіх сесіях та в різних комісіях, я працював у фінансовій комісії. Беру участь в сесіях СКВУ, засіданнях Канадської Фундації ім. Т. Шевченка та Екзекутиви і Президії КУК. Написав привіт з нагоди 50-річчя священства Митрополита Максима Германюка та переслав дар від УНС. Взяв участь у відзначенні 60-річчя Першого Основного Гуртка Української Стрілецької Громади у Вінніпеґу.

УНСоюз не є тільки асекураційною фірмою. Його основоположники творили його на взір „Просвіти" так, як було колись на рідних землях. Мірилом вартости й сили кожної української організації є її поступ і досягнення в культурно-освітній ділянці. Занедбування або недоцінювання цієї ділянки ослаблює і підриває організацію в самій основі. Згодом така організація стає непотрібною для її членства, як і для решти суспільства. Тому пропоную оживити Комісію Культури і створити Фундацію УНС, з якої можна б мати відсотки на культурні цілі. За 5 років УНС святкуватиме 100-річчя і з цеї нагоди ми повинні відкрити архів і музей. На це у нас багато примищень. Також пропоную організувати молодь при Відділах у спортових клюбах та ініціювати й сприяти культурно-освітним мистецьким і спортовим конкурсам.

З життєвого досвіду знаємо, що щораз тяжче приходиться зберігати українство в наших країнах, але солідно і спільно, систематично уплянованою працею, маючи широко розгалужену пресу й здорову фінансову господарку, Український Народний Союз може це осягнути.

В час великої зміни подій в Україні, нам потрібно стежити за рухом та по змозі допомагати нашим братам і сестрам в їхній боротьбі.

Звіт заступниці головного предсідника Ґльорії Пашен

The Millennium of Christianity in Ukraine served as the focal point for activities in the Ukrainian Community throughout the year. Religious services were held nationwide, and enthusiasm in the Ukrainian community ran so high that, in several cases, organized activities overlapped. In the Chicago area, it was possible to attend two or three millennium-related activities in one day.

The Ukrainian Evangelical Baptist Church in Riverside, Illinois, culminated its three-day celebration of the Millennium with special services on September 3, 1988. Two speakers from the Baptist Conference were featured, as well as a choral group of twelve teenagers who had recently emigrated from Ukraine. Hearing the old-time revivalist hymns, I was reminded of my own grammar school days. The only difference was that these songs were sung in Ukrainian. The performance was delightful.

On September 23, 1988, I travelled to Washington, D.C. to attend the National celebration of the Millennium. Over the three day period, I attended religious services and musical concerts. I also participated in a march to the Soviet Embassy to protest the plight of Ukrainian churches in Ukraine.

The World Congress of free Ukrainians held a convention in Toronto, Canada on Thanksgiving weekend. Several Supreme Assembly members of the UNA attended the convention and participated in the formal legislative sessions and various seminars on the cultural affairs, education, youth organizations, churches, and human rights, as those issues affect daily Ukrainian life.

The third annual National UNA Golf Tournament which was held in Detroit on July 15 and 16 was hosted by UNA members Roman Fedorowycz, Joe Gulawsky, and Gene Jurkiw. This exciting match culminated in a sudden-death playoff among the day's three stars, Mike Wasylenko, Bohdan Anniuk and Al Kinal. Some of the participants expressed their interest in hosting future events, and requested written guidelines. I drafted the list and mailed the information out as soon as I came back home. We can now look forward to some excellent golf in the company of fellow UNA members.

George Mychalchuk, Stephany Evanchuk and Lee Pankow chaired the 15th Annual UNA Golf Day at the Villa Olivia Country Club on August 28. It is interesting to note that the number of women players has increased so rapidly that we anticipate a challenge play in the near future.

June 26,1988 was commencement day at Ridna Shkola at the St. Joseph Ukrainian Catholic Church. Although enrollment at the school continues to grow, the total number of students who attend through the eighth grade remains small. As a method of encouraging the students to continue at the school, I presented UNA scholarship funds to two sudents at this function.

On the business side, I attended all four meetings of the Supreme Executive in Newark in 1988 through April 1989. There was also an organizational meeting in Chicago in October of 1988.

During this period I also met with the insurance agency staff at the Self Reliance Credit Union in Chicago. We discussed the possibility of offering their customers a choice between non-Ukrainian commercial insurance and policies offered by the UNA. The Self Reliance staff members showed a willingness to proceed with a venture that appeared to be relatively easy to implement. The final decision awaits the approval of their agency head.

I also met with President J. Kulas of the First Security Bank of Chicago to present the same idea to him. Mr. Kulas expressed some interest, but was concerned about the legalities involved. As a result, no commitment was made, however, I expect to meet with him again, and, slowly but surely, we hope for an agreement.

On February 22, 1989, Vice President Myron Kuropas and I hosted a dinner meeting which was attended by various members of the Polish National Alliance, including the executive officers, the editor of their paper, and the director of their radio show. There were also members of the Ukrainian American Justice Committee present, as well as members of the Ukrainian legal and religious communities. We discussed several topics affecting the Polish, Ukrainian and Jewish communities, such as negative U.S. press coverage, treatment of Eastern European refugees by the CIA, advertisement of the Holocaust as having affected only the Jewish community, and misinformation and lies printed in the Jewish press. Our aim was to discuss these issues with an eye toward a change which would bring our three groups closer together for the benefit of all. The discussions went well, and all participants agreed that future meetings were important to continue the dialogue. A follow-up meeting was held on April 13, and more meetings are planned.

Finally, I'd like to share an idea which I feel is important to us as a high-profile Ukrainian organization. For many years we have printed calendars in both the Julian and Greogorian styles for our members to display in their homes and offices. These calendars are an excellent advertising tool for the UNA. The 1989 calendar which was dedicated to the Shevchenko year was, in my opinion, a great disappointment. I thought it was poorly designed and artistically tasteless.

Shevchenko himself symbolizes beauty and artistry, and it is to be hoped that his work has inspired Ukrainians who have come after him to the same high standards of beauty and artistry. He teaches us to pursue the highest goals and to cultivate the things that are the best in ourselves. It is my opinion that this year's product is not representative of the best that the Ukrainian community has to offer. We have an abundance of artistic talent, and, in honor of Taras Shevchenko, we should use it.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

На початку звіту складаю сердечну подяку секретарям Відділів за їхню віддану працю для добра членів та цілого нашого УНСоюзу, як також за взірцеву співпрацю з нами в Головній Канцелярії. Секретарі Відділів, це наші представники і діячі в терені, без праці яких Український Народний Союз не мав би успіхів у нашому забезпеченевому діловодстві, ані в братській та громадській діяльности, так цінної та важливої для нашого українського народу на поселеннях та в Україні. Впродовж моїх сорок років праці в Українському Народному Союзі я мав змогу найкраще оцінити наших секретарів Відділів і можу тільки з великим признанням ствердити, їх незаступиму та основну ролю в праці нашої установи.

У звітовому часі знову прорідилися ряди наших відданих союзових діячів — секретарів Відділів. У 1988-ому та на початку 1989-го року відійшли від нас у вічність наступні секретарі Відділів, в тому і колишні секретарі, згадкою про яких ми вшановуємо ось тут їх пам'ять: інж. Лев Блонарович — секретар 34-го Відділу, Михайло Галькевич — секретар 59-го Відділу, Богдан Верещинський — секретар 75-го Відділу, мгр Володимир Ничай — секретар 106-го Відділу, Іван Сенич — секретар 140-го Відділу, Василь Стефурин — секретар 169-го Відділу, Богдан Підлуський — секретар 181-го Відділу, д-р Василь Палідвор — секретар 204-го Відділу, Михайло Бобер — секретар 235-го Відділу, Петро Сумик — секретар 263-го Відділу, Осипа Олінкевич-Михайленко — секретарка 377-го а раніше 240-го Відділів. Степан Ковальчук — секретар 380-го Відділу і Микола Шпурко — секретар 461-го Відділу.

Покійна Осипа Олінкевич Михайленко була не лише засновником і секретаркою 240-го Відділу в Клівленді, але також головною радною УНСоюзу, а останні роки засновником і секретаркою 377-го Відділу в Сейнт Пітерсбурґ, Фльорида.

Підсумовуючи ці болючі втрати, треба підкреслити, що нашою великою турботою є справа поповнення рядів наших союзових діячів, в тому і підшукання до союзової праці наслідників на ці опорожнені місця — відповідальні пости секретарів Відділів. На жаль, не завжди щастить [illegible] у стараннях притягнути до цієї праці нових союзовців, [illegible] вже дуже болючим є факт, як важко підшукувати на ці пости союзовців з молодшого покоління.

Над виконуванням усіх праць, які належать до статутових обов'язків та відповідальностей головного секретаря УНСоюзу, працює цілий штаб службовиків Рекордового Відділу. Цим моїм співпрацівникам складаю подяку за їх віддану працю та прикладну братерську співпрацю і подаю тут поіменний список членів цього нашого „тіму" Рекордового Відділу за їх роками служби: Меланія Мілянович, Михайло Юзенів, проф. Павлина Данчук, Богуслава Поліщук, Марія Шевчук, Ірина Худьо, Марія Завійська, Анна Малиновська, Марта Лиско, Йосип Гайда і Володимир Снігур, та частинно затруднений Володимир Гончарик. Всі ми разом дружньо виконуємо наші обов'язки, допомагаючи один одному та заступаючи тих, які хворіють, чи на відпустці.

Також почуваюсь до милого обов'язку скласти тут подяку за дружню співпрацю членам Головного Екзекутивного Комітету, редакторам „Свободи" та „Українського Тижневика", співробітникам інших Відділів Головної Канцелярії та Видавництва і всім членам Головного Уряду УНСоюзу.

На окрему подяку заслуговує Ярослав Томоруг, фахівець компюторського діла, який проводить компюторизацію Рекордового і Фінансового Відділів і дуже гарно співпрацює з нами усіми в Головній Канцелярії.

Наша забезпеченева служба

Основними нашими обов'язками є забезпеченева служба членам, власникам біля 72,000 грамот забезпечення, та обслуга секретарів Відділів, наших репрезентантів у терені. Цим нашим обов'язкам ми присвячуємо багато

часу та уваги. До важливіших наших завдань у забезпеченевій службі членам належать ось такі праці: перевірка та оформлення аплікацій і видача на їх підставі нових грамот забезпечення, ведення обліку членів, виготовлювання виказів членів для поодиноких Відділів, як також повідомлень про платність вкладок за поодинокі грамоти членів, оформлювання всіх змін у забезпеченевих плянах членів, вдержування евіденції про час виплати вивінування за дозрілі грамоти, про час закінчення платности вкладок і про час вигаснення важности грамот термінового та акцидентового забезпечення, як також договорів подвійного забезпечення і забезпечення платника вкладок, обчислювання винагород за приєднування нових членів, як також винагород предсідникам і касирам Відділів, висилка секретарям Відділів членських відзнак та платничих книжечок для нових членів, висилка друків та формулярів потрібних секретарям Відділів, виготовлювання і висилка аплікацій на допомоги, обчислювання вартостей передчасних грошових зворотів та висилка на такі виплати аплікацій, висилка формулярів на посмертні виплати, виготовлювання і висилка повідомлень про дозріння грамот до виплати, про закінчення платности вкладок і про вигаснення важности грамот термінового та акцидентового забезпечення, які пов'язані з пропозиціями набуття нових грамот забезпечення, та виготовлювання і висилка повідомлень про вигаснення важности договорів додаткового подвійного забезпечення та забезпечення платника вкладок.

Листування у всіх цих справах зі секретарями Відділів та поодинокими членами, як також листування із кандидатами на нові грамоти забезпечення, є важливою частиною нашої забезпеченевої служби. Воно включає чамало листів із пропозиціями поновного забезпечення членів, чи підвищення забезпечення членів, та зокрема листування із кандидатами в члени. Всі вони одержують в наших листах потрібні інформації та поради, особливо про нові грамоти та нові кляси забезпечення, вкладки за них та їхні зворотні вартости.

Вдержування документів і протоколів та ведення обліку членства

Вдержування протоколів Конвенцій, зладжування і вдержання протоколів засідань Головного Уряду та засідань Головного Екзекутивного Комітету, як також проголошування в офіційному органі УНСоюзу „Свобода" звітів головних урядовців та резолюцій, рекомендацій і ухвал, належать до статутових обов'язків головного секретаря УНСоюзу.

Згідно з цим ми стараємось проголошувати всі резолюції, рекомендації та ухвали Конвенцій та засідань Головного Уряду і Головного Екзекутивного Комітету не пізніше, як два тижні після відбуття цих нарад. Коли ж мова про проголошування звітів членів Головного Уряду, тут справа ускладнюється в наслідок вимог головних урядовців, щоб поміщувані протоколи мали повний перебіг нарад, включно із дискусіями над цими звітами. Тому протоколи наші, які переписує секретарка із звукозаписних стрічок, появляються з великим запізненням.

Всі протоколи Конвенцій, засідань Головного Уряду та Головного Екзекутивного Комітету зберігаються в Головній Канцелярії. Скорочені переклади цих протоколів на англійську мову зберігаються також у Головній Канцелярії, бо їх вимагають забезпеченеві уряди, а стейтові контролери Ню Джерзі завжди їх пильно прочитують при нагоді їхніх перевірок нашого діловодства, що відбуваються що три роки.

Рекордовий Відділ виготовляє та проголошує свої звідомлення за кожний місяць у „Свободі" та у скороченому вигляді в „Українському Тижневику". Це дані про рух і стан нашого членства. Також з кінцем кожного року Рекордовий Відділ виготовляє детальний звіт про рух і стан членства по стейтах і провінціях, по клясах забезпечення та за осягненим віком. З обліку нашого членства і таких докладних звітів виготовляють наші актуарії оцінку грамот, яка потрібна до річних звітів для забезпеченевих урядів стейтів і провінцій, в яких ми ведемо наше забезпеченеве підприємство.

Вишкільна праця

Фахове знання життєвого забезпечення є основою успіхів наших секретарів Відділів та організаторів, як у приєднуванні нових членів, так також у підвищуванні забезпечення членів новими грамотами, і запорукою належної забезпеченевої служби нашим членам. Тому ми постійно присвячуємо багато часу та уваги вишколові секретарів та організаторів, яких у нас обмаль поза секретарями Відділів. Такий вишкіл був особливо потрібний у звітовому, як теж у попередньому році після впровадження нових кляс та нових грамот забезпечення на основі таблиць смертности 1980-го року і цілого ряду інших змін впроваджених у нашому забезпеченевому діловодстві.

У звітовому часі відбулись ще додаткові семинарі по Округах. Крім цього ми завжди використовували збори Округ на відсвіження, чи повторення інформацій про новості в життєвому забезпеченні УНСоюзу. У моїх доповідях на таких зборах я старався ще краще познайомити учасників нарад із новим товаром забезпечення УНСоюзу, введеним 1-го вересня 1987-го року, та подавати їм поради і приклади забезпечування членів та кандидатів у члени новими клясами і новими грамотами УНСоюзу.

В другій половині звітового року і на початку цього 1989-го року я присвятив багато часу і праці для пожвавлення спеціяльної кампанії забезпечування внуків грамотами УНСоюзу. У висліді цієї акції дідусі та бабуні забезпечували своїх внуків, обдаровуючи їх грамотами, які дадуть внукам потрібні гроші на студії та інші видатки в їхньому дальшому житті. Тепер можу ствердити, що ці акції дали гарні успіхи і тому ми будемо їх продовжувати.

Потребу інформацій, вияснень і порад про нові кляси і нові грамоти забезпечення УНСоюзу старались ми також заспокоїти численними листами і телефонічними розмовами не лише зі секретарями Відділів, але також із членами та кандидатами в члени. Наше листування ми завжди доповнювали друкованими матеріялами про новості у союзовому забезпеченні та таблицями з обчисленнями вкладок і зворотних вартостей. Такою обслугою секретарів Відділів та кандидатів на нове забезпечення ми старалися доказати особливу вартість життєвого забезпечення в УНСоюзі, яке тепер конкурує із комерційними забезпеченевими установами. Рівночасно ми доповнювали ці інформації про забезпечення вияснennями про додаткові користі із членства та забезпечення в УНСоюзі.

В останньому часі ми мали побажання від Округ провести в них додаткові семінарі про новості у забезпеченні УНСоюзу та навіть рекомендацію провести вишкільний курс для секретарів Відділів на Союзівці.

Основні дані про рух і стан членства

Долучені до цього звіту численні таблиці з даними про рух і стан членства дають докладний образ нашої забезпеченевої діяльности та її досягнень і недомагань. На основі цих статистичних даних можна найкраще оцінити працю УНСоюзу в ділянці життєвого забезпечення та поробити висновки для плянування нашої праці на майбутнє.

У 1988-му році здобули секретарі Відділів та організатори 1,161 нових членів із загальною сумою забезпечення $8,049,100. Але в тому самому часі УНСоюз втратив близько 4,000 членів, на що склалося: 925 передчасно [illegible]ених грамот, 893 грамоти, які дозріли до виплати повного вивінування, 1,162 грамоти, вкладки яких були повністю заплачені, та 899 грамот, за які виплачено посмертне.

В наслідок таких великих убутків у числі членів закінчив УНСоюз 1988-ий рік із втратою на чисто 2,178 грамот членів. На число 1,161 склалися ось такі числа здобутих нових членів у 1988-му році: 469 членів департаменту молоді, 582 члени департаменту дорослих, та 110 членів із грамотами акцидентового забезпечення. Ці числа вказують на те, що загальне число нових членів департаменту молоді наздоганяє число нових членів у департаменті дорослих, коли раніше ми звичайно мали серед нових членів двічі більше дорослих, як молоді. Треба також підкреслити, що пересічна сума забезпечення нових членів, тобто їхніх грамот, постійно зростає і за 1988ий рік вона виказує суму $7,135 для грамот самого життєвого забезпечення, та суму $6,933 для всіх нових грамот, які виключають грамоти акцидентового забезпечення по $5,000. Хоч у 1988 році поніс УНСоюз значну втрату в числі членів, загальна сума забезпечення всіх членів УНСоюзу зросла за звітовий рік на $192,134.

Серед нових грамот забезпечення, виданих у 1988-му році, найбільше популярними в департаменті молоді були грамоти кляси Р-20 (119 грамот на суму $792,000 забезпечення), кляси „дабл ю" із одноразовою вкладкою (109 грамот на суму $55,000 забезпечення), та кляси Е-18 (76 грамот на суму $304,000 забезпечення). В департаменті дорослих також найбільше популярною виявилася кляса Р-20 (120 грамот на суму $839,000 забезпечення), а за нею два чергові місця зайняли: кляса „дабл ю" (108 грамот на суму $643,000 забезпечення) та кляса „дабл ю" із одноразовою вкладкою (83 грамоти на суму $387,000 забезпечення). Ці числа вказують на успішну кампанію забезпечування внуків, як також на популяризацію нових грамот „дабл ю" із одноразовою вкладкою. Натомість нові кляси термінового забезпечення покищо не здобули собі сподіваної популярности, що її вони мають в комерційних забезпеченевих установах.

На день 31-го грудня 1988-го року нараховував УНСоюз 71,977 членів із загальною сумою забезпечення $161, 846,149. З того на Канаду припадало 6,290 членів із загальною сумою забезпечення $16,493,028. Нових членів було в Канаді у 1988-му році 138 із загальною сумою забезпечення $581,500.

В членській кампанії 1988-го року безконкуренційне перше місце в числі членів здобув стейт Пенсильвенія із 290 новими членами, а за ними два дальші місця зайняли стейти Ню Йорк із 201 членом та Ню Джерзі із 183 новими членами. В сумі забезпечення нових членів перше місце зайняв стейт Ню Джерзі із сумою $1,949,100.

Місця в тому самому порядку займають ці три стейти у загальному числі членів: Пенсильвенія має 16,289 членів, Ню Йорк — 12,711, а Ню Джерзі — 10,369 членів.

На 6, 218 власників грамот акцидентового забезпечення за станом з 31-го грудня 1988-го року було аж 2,697 членів, які мають тільки грамоти акцидентового забезпечення. Цим членам потрібне обов'язково життєве забезпечення і вік їх дає їм змогу ще тепер його набути. Тут поле до попису оранізаторів, які повинні переконати власників тільки акцидентових грамот, що вони потребують повного життєвого забезпечення, яке гарантує забезпечення в кожному випадку, а не лише в разі смерти в наслідок нещасливого випадку.

Числа смертности членів УНСоюзу виказують, що наші члени живуть довше та що ми маємо менше число смертних випадків, як це передбачують таблиці смертности в забезпеченевій індустрії.

Позитивним явищем є теж зменшення пересічного віку членів УНСоюзу, до чого причинилися здобутки нових членів у департаменті молоді. Пересічний вік членства УНСоюзу вже сягав числа 45 років, а теперішній пересічний вік членів є вже тільки 40.14 років.

Числа передплатників „Свободи" виявляють потребу посиленої кампанії для поширення нашого єдиного щоденника у Вільному Світі. Нам також треба старатися про поширення кругів читачів англомовного „Українського Тижневика", беручи під увагу наші молоді покоління, які радше читають по-англійськи і нашу зовнішню політику — справу голошення правди про Україну та українців в англомовному світі. Цими публікаціями ми також знаходимо шлях до нових членів, особливо представників молодшого покоління, яке повинно належно оцінити всесторонню працю УНСоюзу для українців та української справи.

Інші ділянки моєї праці

У звітовому році, як і раніше, належав до мене сумний обов'язок подавати вістки про смерть наших союзовців — секретарів Відділів, а менше часто про діяльність наших Відділів та Округ. Використовували їх також редактори „Українського Тижневика", перекладаючи та скорочуючи відповідно ці матеріяли.

До моїх обов'язків належало теж опікуватися публікацією знимок нових членів з рядів нашої молоді в першу чергу в „Свободі", а також часом, на сторінках „Українського Тижневика".

Як і в попередніх роках, займаю пост віцепрезидента в Корпорації Дому УНСоюзу, як також пост віцепрезидента в дирекції житлового будинку „Полус Гук", спонзором якого є УНСоюз.

Від річного засідання 1985-го року , коли створено „Комісію Оборони Української Спадщини", беру участь у праці цієї Комісії.

Нові кляси та нові грамоти забезпечення

Про нові кляси та нові грамоти забезпечення звітував я на попередніх річних нарадах. На засіданні Головного Уряду в 1987-му році подав я докладні інформації про плянування і підготовку до цих змін, а на засіданні 1988-го року я вже звітував про їх введення, інформуючи детально про всі нові кляси та про реформу вкладок і зворотних вартостей всіх інших грамот забезпечення, як також про цілий ряд змін із випуском нашої нової книжки вкладок.

Тепер можна б лише підсумувати дотеперішні висліди цих великих, справді революційних змін у нашому життєвому забезпеченні. Ми маємо тепер вповні конкуренційний товар на ринку життєвого забезпечення і наші секретарі Відділів чим раз краще опановують знання цих нових кляс та нових грамот. Все таки цей новий крок УНСоюзу для модернізації свого забезпеченевого підприємства вимагає ще багато праці над дальшим вишколом секретарів Відділів та організаторів, щоб вони могли вповні користуватися новими книжками вкладок та іншими допоміжними матеріялами у своїй забезпеченевій діяльности в терені. Будемо робити дальші старання, щоб наші союзовці повністю оволоділи знанням всіх новостей у нашому забезпеченні та будемо далі допомагати їм кожночасно в їхній так важливій і корисній праці для УНСоюзу.

Наші старння ввести грамоту пенсійного забезпечення із апробатою його податковими урядами стейтів не увінчалися досі бажаним успіхом і все ще чекають на остаточне затвердження цієї грамоти урядами двох найбільших числом членів УНСоюзу стейтів Пенсильвенії та Ню Йорку.

Компюторизація нашого діловодства

У Рекордовому Відділі добігає компюторизація до кінця, коли мова про переведення на нову систему всіх дотеперішніх праць нашого Відділу, які були виконувані машинами IBM ще із застарілою картковою системою. Але все ще є нові можливості ввести дальші поліпшення та модернізацію нашого діловодства, маючи закуплений компютор IBM модерної системи 036. На основі вже записаних на дисках даних про всі грамоти забезпечення та про зміни в стані членства ведеться вже тепер компюторизація цілого ряду праць Фінансового Відділу, пов'язаних із забезпеченевими виплатами.

Службовики Рекордового Відділу вже досить докладно запізналися з новими обов'язками на компюторській системі і тепер наша праця проходить справно, завдяки пильності та посвяті і прикладній співпраці нашого „тіму" Рекордового Відділу.

Нашим черговим завдання в ділянці компюторизації УНСоюзу є дальша механізація нашої праці та використання компюторської системи до максімум для покращання нашої забезпеченевої служби членам та обслуги наших секретарів Відділів.

Кінцеві завваги

Після введення нових кляс та нових грамот забезпечення і компюторизації нашого забезпеченевого підприємства ми маємо, здавалось би, всі дані для швидкого росту і розвитку. Але для повного та успішного використання цих великих змін і модернізації нашого УНСоюзу потрібний нам обов'язково ще третій фактор, яким є людина. Потрібні нам люди, які готові стати до праці в нашому УНСоюзі, цій найстаршій і найбільшій українській установі у Вільному Світі.

Для завершення старань УНСоюзу бути більшим, сильнішим та кращим треба нам посилити старання для притягнення не лише в ряди членів, але також в ряди активних діячів УНСоюзу представників нашого молодого покоління. Маючи у своєму розпорядженні сильні фінанси та впливову пресу, ніхто інший, тільки УНСоюз має можливості прорвати це зачароване коло на шляху до поступу і стопити лід байдужности нашої молодої генерації, в тому теж людей на становищах із закінченими студіями. Вони напевно краще від всіх інших можуть зрозуміти вагу такої великої і сильної установи, як УНСоюз, його спроможності та його місію допомоги нашим братам в Україні в їхніх змаганнях до волі і незалежности. Доля і воля цих наших братів українців залежна у великій мірі також і від нас.

РУХ ЧЛЕНІВ

РУХ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1988-му РОЦІ

Місяць	Нові члени	Грошові звороти	Випл. Е грам.	Випл. Р грам.	Посмертні виплати
Січень	92	93	40	106	85
Лютий	105	85	70	91	87
Березень	106	53	85	102	70
Квітень	92	77	59	90	60
Травень	62	55	74	99	85
Червень	65	65	92	109	85
Липень	121	133	79	94	74
Серпень	113	71	65	72	96
Вересень	88	96	60	74	61
Жовтень	85	82	55	105	77
Листопан	86	49	82	75	56
Грудень	146	66	132	135	63
Разом	**1,161**	**925**	**893**	**1,152**	**899**

ПІДСУМКИ РУХУ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1988 РОЦІ

	Молодь	Дорослі	Акцидентові грам.	Разом
Стан активних членів з 1-го січня 1988 року	11,404	30,724	6,511	48,639
Нові члени	469	582	110	1,161
Разом	**11,873**	**31,306**	**6,621**	**49,800**
Втрати членства				
Суспензи	+113	+440	-203	+350
Грошові звороти	337	588	—	925
Виплати за Е грамоти	343	550	—	893
Сплачено вкладки Р грамот	278	874	—	1,152
Посмертні виплати	19	878	2	899
Перехід з деп. мол. до дор.	-15	+15	—	—
Інші витрати	4	42	198	244
Разом витрати	**883**	**2,477**	**403**	**3,763**
Стан активних членів з 31-го грудня 1988 року	10,990	28,829	6,218	46,037
Прибуток або втрата за 1988 рік	-414	-1,895	-293	-2,602

НОВІ ЧЛЕНИ 1988 РОКУ

Місяць	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Січень	32	55	5	92
Лютий	49	45	11	105
Березень	39	52	15	106
Квітень	35	52	5	92
Травень	18	35	9	62
Червень	23	37	5	65
Липень	60	53	8	121
Серпень	44	57	12	113
Вересень	36	40	12	88
Жовтень	35	43	7	85
Листопад	35	40	11	86
Грудень	63	73	10	146
Разом	**469**	**582**	**110**	**1,161**

Льотерійні члени		Акцидентові грамоти	
1979	69	1979	407
1980	50	1980	331
1981	76	1981	261
1982	41	1982	241
1983	11	1983	384
1984	13	1984	571
1985	3	1985	367
1986	9	1986	236
1987	0	1987	139
1988	0	1988	110

НОВІ ЧЛЕНИ 1987 І 1988 РОКІВ ПОРІВНЯННЯ ЇХ ЧИСЕЛ ТА СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

	1987 рік		1988 рік	
	Число членів	Їх сума забезп.	Число членів	Їх сума забезп.
Молодь	530	$1,913,000	469	$2,564,100
Дорослі	693	6,028,000	582	4,935,000
Акцидентові грамоти	139	695,000	110	550,000
Разом	**1,362**	**$8,636,000**	**1,161**	**$8,049,100**
Пересічна сума грамот життьового забезпечення		$6,493		$7,135
Пересічна сума всіх грамот нових членів		$6,340		$6,933

НОВІ ЧЛЕНИ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Число членів	Їх сума забезпечення	Перксічна сума забезпечення
1979	2,648	$7,316,500	$2,766
1980	2,239	5,835,000	2,605
1981	2,368	5,763,500	2,434
1982	2,483	6,017,500	2,423
1983	2,145	7,068,000	3,295
1984	2,190	9,706,000	4,432
1985	1,956	7,791,500	3,983
1986	1,783	7,324,000	4,108
1987	1,362	8,636,000	6,340
1988	1,161	8,049,100	6,933

ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ І ГОЛОВНИХ ВТРАТ ЧЛЕНСТВА ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Нові члени	Грошові звороти	Виплати Е грамот	Виплати Р грамот	Посмертні виплати
1979	2,648	859	1,119	1,147	899
1980	2,239	970	907	872	950
1981	2,368	1,136	1,081	1,211	876
1982	2,483	1,265	965	1,239	908
1983	2,145	1,121	861	996	894
1984	2,190	1,110	864	1,161	964
1985	1,956	1,088	955	1,250	911
1986	1,783	1,027	926	1,285	982
1987	1,362	891	906	1,193	935
1988	1,161	925	893	1,152	899
Разом	**20,335**	**10,392**	**9,477**	**11,506**	**9,218**

НОВІ ЧЛЕНИ 1988 РОКУ ПО КЛЯСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
Т-23	40	$325,000
W	6	28,000
P-20	119	792,000
E-20	46	181,100
E-18	76	304,000
P-65	2	15,000
E-65	11	95,000
W-SP	109	515,000
E65-SP	60	309,000
Разом у Деп. Молоді	**469**	**$2,564,100**

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
T-5	30	$520,000
T-10	39	1,075,000
ART	5	275,000
DT-30	1	80,000
W	108	643,500
DP-65	25	213,000
P-20	150	839,000
E-20	76	293,000
P-65	18	356,000
E-65	24	173,500
W-SP	83	387,000
E65-SP	23	80,000
Разом у Деп. Дорослих	**582**	**$4,935,000**
Акцидентові грамоти	110	$550,000
Разом усі нові члени	**1,161**	**$8,049,100**

НОВІ ЧЛЕНИ 1988 РОКУ ПО СТЕЙТАХ І ПРОВІНЦІЯХ

П.Ч.	Стейт, Провінція	Число членів	Їх сума забезп.
1.	New Jersey	183	$1,949,100
2.	Pennsylvania	290	1,848,000
3.	New York	201	1,179,00
4.	Michigan	96	637,000
5.	Illinois	87	466,000
6.	Ontario, Canada	49	331,000
7.	Ohio	45	269,000
8.	Connecticut	43	206,000
9.	Massachusetts	18	188,000
10.	Rhode Island	16	160,000
11.	Dist. of Columbia	12	144,000
12.	Quebec, Canada	28	116,000
13.	Florida	10	94,000
14.	Saskatchewan, Canada	11	80,000
15.	Maryland	16	71,000
16.	California	11	63,000
17.	Indiana	11	60,000
18.	Delaware	7	56,000
19.	West Virginia	11	51,000
20.	Minnesota	4	33,000
21.	Kansas	3	18,000
22.	Nebraska	3	9,000
23.	New Hampshire	2	8,000
24.	Missouri	2	5,000
25.	Alberta, Canada	1	5,000
26.	Manitoba, Canada	1	3,000
	Разом	**1,161**	**$8,049,100**

Не приєднали в 1988 році нових членів Відділи в стейтах Арізона, Колорало, Мейн, Норт Дакота, Орегон, Тексас, Вірґінія, Вашінґтон, Вісконсін і в провінціях Бритійська Колюмбія та Нова Скотія.

А. Міхнік серед українців в Канаді

Сьогодні запанував у Східній Европі новий дух — народи прямують простим шляхом до демократії, до особистої та національної свободи. Хто краще знає ці процеси, ніж Адам Міхнік, польський інтелектуал, історик-професор, посол до сойму, який шість років „вивчав історію комунізму" в тюрмі. Написав він кілька книжок, які теж друкувалися в інших мовах на Заході, наприклад, знаменниці „Листи з в'язниці" англійською мовою.

Не зважаючи на свій вік, — йому 42 — Міхнік виглядає дуже молодо. Він пояснює здивованим, що підходили з ним знайомитися: „Тюрма консервує". Одягається в джінси, сорочку з відкритим ковніром — не тому, що так молоді тепер ходять, але, мабуть, тому, що хоче підкреслити свою приналежність до робітничої спілки „Солідарність" (він є головним редактором найбільшого тижневика „Газета Виборча" і дорадником Валенси).

Міхнікові не бракує сенсу гумору, який дозволяє йому сміятися самому з себе. Він гикається, і на останній зустрічі з громадськістю 26-го листопада в Торонто сказав спершу, що буде говорити по-польськи, але українці розумітимуть, бо говоритиме повільно. Навіть якби хотів скоро говорити, не може, бо загикується. Знову під час запитань і відповідей, коли йому перервав один чоловік, з залі, Міхнік просив: „Дайти гикавому чоловікові докінчити речення".

Моттом виступів Міхніка було: порозуміння і ще раз порозуміння. Це порозуміння мусить прийти в першу міру між поляками й українцями, двома великими народами на сході Европи. Іншого виходу в теперішній ситуації для кращого майбутнього немає. Коли поляк і українець сидять у тюрмі, вони найперше мусять усвідомити собі, хто їх туди посадив, замість ревтузувати один на одного. Війну між двома завжди хтось третій виграє. Це знаємо з історії наших народів.

Український народ, який може найбільше з усіх народів зазнав лиха, проходить сьогодні нове відродження та йому належиться справедливе життя. Врешті-решт треба нам навчитися з минулого, що ненависть породжує ненависть. Ненависть навіть в імені демократії — це зло. Треба виховувати народ на християнських принципах. Очевидно, початковий перехід від марксизму буде важкий.

— Я підтримую націоналізм всіх народів, крім польського, — говорив він з переконанням.

Міхнік уважає, що теперішні наші кордони повинні залишитися. Львів — це українське місто, хоч воно було центром польської культури, так само, як Вроцлав був осередком німецької культури. Міхнік гордий з добрих досягнень польської культури й історії, але встидається несвітлих і темних актів. Одначе кордон повинен існувати не на те, щоб роз'єднувати, а щоб він став для обох народів помостом до приятельських відносин.

Дотеперішні заяви польського уряду, що Польща одонаціональна держава, зводилися до того, що тільки поляки могли бути повними громадянами. Це змінюється і зміниться на краще, і всі меншини в Польщі — українці, німці, жиди, литовці, білоруси — стануть повноправними громадянами. Одначе, на все треба часу, бо за день-два не можна змінити того, що запроваджено й що плекалося цілі десятиліття брехнею.

Наприклад, література й пропаганда витворили негативний стереотип українця. Що зробити? Як направити цю ситуацію? Не помочемо палити книжки, бо до чого це доведе? Треба видавати нові правдиві книжки, а дотеперішні тоді автоматично стануть свідками несправедливого минулого. Добра воля — це найкраща запорука мирного й справедливого ладу.

Слід брати приклад з Канади, в якій багато народів і культур живе мирно, на повних громадянських правах і в добробуті.

Щодо можливостей допомоги еміграцій обох народів, то треба б почати подібний процес, як проходить в їхніх материках. Почати порозуміння, наприклад, так, як його запросили українці до Канади, так само повинні поляки запросити до Канади чи Америки Івана Драча чи Володимира Яворівського з НРУП.

Ненависть, яка вона не була б, навіть до панівного народу — російського, до того самого доведе — до ненависти. Ліпше шукати приятелів серед них, щоб повалити несправедливість. Сталінська імперія проходить деструкцію, і цьому процесові не буде звороту. Російська імперія, якщо не змінить своєї імперіяльної політики, то закінчить так самісінько, як закінчила турецька імперія. Отже, для неї теж єдиний шлях — демократія і права людини й народів.

Міхнік відомий з своїх поглядів і виступів серед українців — він був у польській делегації на Установчих зборах Народного Руху України за Перебудову. Своє привітання він закінчив: „Щастя Вам, хай Бог дасть Вам сили. Хай живе демократична справедлива вільна Україна". Він високо цінить статут і програму НРУП як широко демократичні і тим самим рух охоплює різні групи й всі національності в своїх лавах, і запевнить собі успіх.

Так склалося, що на збори прибув теж Євген Сверстюк з України. Він виступав попереднього дня на бенкеті для збільшення фонду ім. Сопінки, Сверстюк, попрошений до слова, говорив про події в Україні та свій досвід. В таборах, де він карався, вже його попередники створили здоровий грунт для одного способу мислення серед жидів, литовців, естонців і навіть росіян. Російське керівництво не бачить свого народу, а тільки ті, яких треба тримати в поневоленні. За це російський народ платить дуже високу ціну й собі приносить шкоду. Росіяни мають великих праведних мислителів, як Щедріна, Герцена. В Польщі є середовище, з яким можна відверто й щиро говорити. Часи змінюються і панує оптимізм. Творення нових мітів в ХХ столітті не потрібне.

Сверстюк сказав, що він знайомий з Міхніком, а від Установчого з'їзду НРУП став його приятелем.

Міхнік повністю погодився зі словами Сверстюка і вони оба обнялися на сцені.

Було багато запитань від українських і польських слухачів. Одну відповідь варто занотувати. Міхнік засуджує акцію „Вісла", під час якої виселювано лемків з їхніх земель і хоче анулювати обмежуючі закони на повернення у їхні сторони. Однак, він є проти відшкодування за заподіяні шкоди і кривди. Бо хто може справедливо це оцінити? І тоді прийшло б до торгування, кого вина більша і хто має більше отримати.

Запитання, мабуть, були б не вичерпалися й до півночі, хоч збори відбулися по полудні. Але Міхнік відлітав о годині 6-ій. Його до Торонто на вікенд запросив Український Народний Дім, який очолює д-р Юрій Данилів. Зборами проводив проф. Петро Потічний.

Р. Колісник

Небуденне подвійне вінчання у катедрі св. Володимира

Ню Йорк, Н.Й. (О.К.) — Катедра УАПЦ св. Володимира в Ню Йорку ще, здається, ніколи не була місцем такого небуденного вінчання, як в неділю 5-го листопада ц.р.

Одружувалися Любов і Олексій Мурженки та їхня дочка Анна з Андрієм Козловським. Але не лише сам цей факт, що відбувалося церковне вінчання батьків та дочки було незвичайним — а і те, що його співучасники недавно приїжджі з України могли вільні підтвердити своє спільне життя і у церкві та дістати на нього Боже благословення.

Історія родини Мурженків довга і подібна до десятків таких в СССР. Олексій та Люба познайомилися у 1960 році і були б побралися, але у 1962 році Олексія заарештували за створення антирадянської організації. Шість років Олексій перебував у Мордовії, але Люба могла відвідати його лише один раз, користуючись документами сестри Олексія. В 1969 році у них народилася дочка Анна, а в 1970 р. Олексія заарештували вдруге. Хоча Любі вдалося відвідати його тричі, пізніше їм було відмовлено у побаченнях, тому що Люба та Олексій не були подружжям.Ті вони постановили одружитися в тюрмі і після довгих заходів та переведенням Олексієм голодівки, це їм вдалося в дні 17-го листопада 1972 р. в селищі Сосновка, в приміщенні для побачень в'язнів карного табору в Мордовії. На тому дивному вінчанні не було друзів-свідків, навіть матері Олексія з їхньою дитиною бо на це не дозволили тюремні власті. На реєстрації шлюбу були лише дві жінки з районного відділу ЗАГС-у, начальник табору, черговий, а свідками були наглядач і наглядачка з табору. Після того „розписання" Любі та Олексієві прийшлося перенести ще довгий шлях переслідувань і випробувань. Олексій просидів 22 роки у таборах, але всі ці роки його не покидала вірна Люба. Вона була взором для інших як треба боротися за здоров'я і волю коханої людини.

У 1988 році Мурженки приїхали до ЗСА на постійне перебування і про це писали ми на сторінках „Свободи". Влітку цього року приїхали до них на відвідини дочка із чоловіком та постановили також тут залишитися на гостинній землі Вашингтона. Їхня доля тісно зв'язана із долею батьків, бо Андрій закохавшись в Анну мав великі труднощі, зазнав переслідувань тому, що батько Анни був політичним в'язнем. Ще гірше потерпів батько Андрія, Володимир, який працював адвокатом в Києві і на прохання Люби Мурженко погодився боронити Олексія, коли його втретє арештували. Його однак з того приводу викликали часто до КГБ і під загрозою смерти змусили відмовитись від оборони Олексія в суді. Це довело В. Козловського до атаки серця, на яку він помер під час праці у липні 1985 р. на 48-му році свого життя. Його сина часто перестерігали, щоб не пов'язував свого життя з родиною Мурженків, а в часи демобілізації він мусів підписати, що не виїде п'ять наступних років поза границі СССР. Молодята одружені цивільним шлюбом в Києві, минулого року, мріяли також про церковне вінчання в українській православній церкві, бо обоє були вони охрещені у тій вірі.

Мрія їхня та їхніх батьків сповнилася 5-го листопада ц.р. коли вони зворушено та урочисто приступили до тайни вінчання у соборі УАПЦ св. Володимира в Ню Йорку. У виповненому друзями і парохіянами соборі вінчання перевів Єпископ УАПЦ Антоній в співслуженні пароха УАПЦ св. Володимира о. протопресвітера Володимира Базилевського та асисти. Старостами були сотник Петро Войновський та Олександер Редько а дружбами чотири молоді члени парохії. Співав хор із сольом відомої солістки хору „Думка" Святослави Качарай, а численні фотографи зафіксували цю виймкову урочистість на плівку. Владика Антоній виголосив на закінчення церемонії церковного вінчання тепле слово до „молодих пар", в якому привітав їх як членів УАПЦ зі запевненням, що духовним центром їхнього життя від тої хвилини буде церква, яка до недавна була їм недоступна. Тепер, коли Бог допоміг їх з'єднати, можна лише побажати їм, щоб вони завжди залишилися з'єднані в ім'я Христа.

Після церковних церемоній усі присутні зійшли до залі церкви св. Володимира, де відбулося велике і сердечне весільне прийняття із традиційним короваєм та іншими староукраїнськими звичаями.

Незвичайна доля двох пар „молодят" та усі груднощі, які вони мусіли переборoти до того незабутнього для них дня, коли вони вкінці могли по Божому злучити своє життя, могли б стати темою до літературного нарису або фільму, якщо б у нашій спільноті були інші обставини.

Єпископ УАПЦ Антоній благословить обі пари молодих О. і Л. Мурженки та А. і А. Козловські після заручин, що їх перевів парох св. Володимира о. протопресвітер В. Базилевський, який стоїть перед ними.

Незабутній вечір

Так можна окреслити суботній вечір 9-го грудня 1989 року. Очевидно, — не для всіх він незабутній. Незабутнім став цей вечір для учасників передріздвяної зустрічі членів і прихильників Українського Дому „Дніпро" в Баффало. До речі, такі передріздвяні зустрічі входять уже у звичай „Дніпра". Про доцільність тієї традиції нема потреби широко розписуватися. Різдво, а особливо Свят-Вечір — це родинне свято. В родинній атмосфері — в широкому розумінні — проходить теж і зустріч більшої родинної спільноти, якою є членство якоїсь організації, чи установи. Родинний дух приватного дому переноситься до домівки, де гуртуються члени спільноти. Таким домашнім огнищем для звичної частини українського громадянства Баффало є Дім „Дніпро".

Зустріч, про яку мова, була получена з вечерою. Тим самим перетворилася вона у святочну імпрезу. Відкрив її голова Українського Дому „Дніпро" Іван Горбачук. Привітавши присутніх, побажав їм успіхів, як в родинному, так і в суспільному житті. Всім, хто причиняється до утримання такого важливого об'єкту, як власна домівка, І. Горбачук склав щиру подяку. Зустріч започатковано колядою „Бог предвічний", яку заінтонував о. Степан Хміляр, а підтримали своїми голосами усі учасники. Отець поблагословив згодом Божі дари, що їх приготовила невтомна і заслужена для громади трудівниця Магдалина Притула.

Були промови. Першим забрав слово інж. Богдан Мороз. З'ясувавши потребу таких імпрез, як ця, промовець переніс присутніх думкою в Україну, де тепер проходять вагомі події, де народ змагається за повернення йому всіх прав, за власну хату-державу. Україна потребує допомоги. Діяспора мусить її дати. Цей обов'язок спадає і на баффалівську українську громаду. Промовець висловив віру, що місцева громада щедро відізветься на голос України і поспішить їй з допомогою, особливо тепер, в часі коляди.

В подібному смислі говорив теж і перший голова (в 1950-их роках) Українського Дому „Дніпро" Василь Шарван.

Виступ голови Округи Українського Народного Союзу Романа Конотопського був дещо відмінний. На підставі союзового архіву подав він до загального відома, що господиня цієї зустрічі обходить ще й своє особисте свято — день свого народження. На цю несподівану приємну вістку присутні відповіли спонтанним „Многая літа" на адресу Магдалини Притули. Була це несподіванка і для соленізантки, бо незнала вона, що голова Округи УНС загляне до архіву, поки піде на зустріч.

Імпрезу закінчено також колядою. Коляди лунали в залі ще й після офіційного закінчення зустрічі.

До незабутности вечора немало причинилося висвітлення фільму із львівських святкувань 75-ої річниці створення Легіону Українських Січових Стрільців. Це імпозантне свято, програма якого тривала понад дві години, відбулося у Львові дня 7-го жовтня 1989 року, на стадіоні „Дружба". Фільм зворушуючий, справді незабутній!

Михайло Лоза

Шановні приятелі і добродії ЗУАДК!

В цьому Різдв'яному зверненні бажаємо висловити нашу щиру подяку за Ваші благородні пожертви, через Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК), на допомогу нашим потребуючим братам і сестрам в розсіянні. А потреби цієї допомоги в існуючому періоді є незрівняно великі і наполегливі. Ось Вам декілька конкретних прикладів і фактів:

1. У Відні, Австрія, перебуває під сучасну пору понад 400 втікачів-українців з Польщі, які живуть в жалюгідних умовах і помимо наших інтенсивних заходів їм ще не дано дозволу переселитись до ЗСА. Ці молоді наші земляки не мають ніяких засобів на прожиток і тому на ту ціль ЗУАДК вже видав понад 50,000 дол. Цей стан з кожним днем погіршується.

2. Події, які відбуваються на українських землях посилили потреби ЗУАДК для негайної допомоги нашим братам і сестрам в Україні у різних формах і розмірах. З відомих причин ми не можемо позвітувати Вам детальніше про засяг цієї допомоги. Вона є великою, наполегливою й пріоритетною і в цьому відношенні українська спільнота мусить допомогти ЗУАДК її продовжувати, бо це є не тільки нашим національним обов'язком, але теж й історичним прерогативом сучасної хвилини.

3. Як Вам відомо, ЗУАДК фінансує господарський проєкт закупу землі для наших мало — та безземельних хліборобів в Бразилії. Завдяки тому вже понад 200 українських родин стало власниками земельних приділів господарств. Кошти цього корисного проєкту ЗУАДК вже перейшли 300,000 дол., а все це завдяки патріотизмові і жертвенності української спільноти в діяспорі.

Шановні приятелі! Цих кілька прикладів дадуть Вам до зрозуміння, чому саме Екзекутива ЗУАДК звертається до Вас із закликом посилити свою жертвенність на наші харитативні цілі. Це ж бо наш християнський й національний обов'язок, що його кожний з нас повинен зрозуміти і сумлінно виконати. В такому дусі прохаємо Вас включитись до спільної нам акції допомоги українцям, які живуть у злиднях і невідрадних життєвих умовинах.

З нагоди світлого празника Різдва Христового пересилаємо Вам і Вашим родинам щиросердечні побажання і святочний привіт.

Христос Родився! Славім Його!

Екзекутива ЗУАДК

Різдво Христове 1989/90

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ Комуністичної партії Югославії запропонував у вівторок, 26-го грудня, щоби КП закінчила свій 45-літній монополь на владу в країні. КП розгляне цю пропозицію в січні 1990 року на своєму конгресі в Београді. Югославська КП була першою, яка порвала свої зв'язки з комуністичним блоком ще 1948 року. Одначе куди повільніше в Югославії приходять до інших демократичних змін, які з таким шаленим темпом проходять в інших країнах Східньої Европи. Секретар КП Стефан Коросец заявив Центральному Комітетові, що КП є готова конкурувати з „рівними політичними партнерами". Він також підкреслив й те, що КП розпічне зміни „не для того, щоби відкинути ідею соціялізму, але щоби його зберегти та ще дальше розвинути".

В імені мого чоловіка, в'язня ІВАНА, як і рівнож від МЕНЕ та всієї нашої РОДИНИ, цією дорогою бажаю висловити щиросердечну подяку усім людям доброї волі, які так щедро нам допомагають у нашій боротьбі за справедливість. Рівнож дякуємо за усі Ваші привіти та спеціяльно за Ваші молитви!

З приводу

Великого Празника Різдва Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа

бажаю Вам усім

МНОГИХ БОЖИХ ЛАСК!

Христос Раждається!

Славмо Його!

Віра Дем'янюк з родиною

Президія Об'єднання Українських Письменників „Слово"

— вітає —

Членів Об'єднання з їх ювілейною датою в цьому 1990 році

АНАТОЛЯ КУРДИДИКА і ВАСИЛЯ СОКОЛА

з вісімдесят-п'ятиріччям,

МАРІЮ ГАЛУН-БЛОХ, ЛЮБОВ ДРАЖЕВСЬКУ і ПАВЛА МАЛЯРА

з вісімдесятиріччям,

ОЛЕГА ЗУЄВСЬКОГО, СВЯТОСЛАВА КАРАВАНСЬКОГО, РОМАНА КУХАРЯ, МИКОЛУ РУДЕНКА і ГАННУ ЧЕРІНЬ

з сімдесятиріччям,

ЮРІЯ КОЛОМИЙЦЯ і МАРТУ ТАРНАВСЬКУ

з шістдесятиріччям,

ДАНИЛА СТРУКА

з п'ятдесятиріччям

та бажає їм доброго здоров'я і нових успіхів у їхній праці для української культури.

Президія ОУП „Слово"

Ділимося сумною вісткою, що дня 30-го грудня 1989 р. в Лос Анджелес, Кал. відійшла у Вічність наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ, КУЗИНКА І ТЕТА

бл. п.

АННА НАВРОЦЬКА

з ТОМАШЕВСЬКИХ

нар. 11-го грудня 1912 р. в Зах. Україні.

ПАНАХИДА в четвер, 4-го січня 1990 р. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 E. 7th St., Ню Йорк, Н.Й., год. 7:30 веч.

ПОХОРОН в п'ятницю, 5-го грудня о год. 9:30 в цьому ж заведенні, а в церкві св. Юра о год. 10-ій, опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

сини — АНДРІЙ

ЮРІЙ з дружиною СИЛВІЄЮ

внук — ОЛЕСЬ

кузини — ВОЛОДИМИР НАВРОЦЬКИЙ з дружиною ОЛЬГОЮ в Польщі

ЮРІЙ НАВРОЦЬКИЙ з дружиною ХРИСТЕЮ

племінниці — ІРЕНА МОКРІВСЬКА з Родиною

НАДІЯ ТРОЯН з Родиною

ІРЕНА МАКАРУШКА з Родиною

МАРТА ТОРІЄЛЛІ з Родиною

ЛІДА ДЛЯБОГА з Родиною

племінник — ЮРІЙ НАВРОЦЬКИЙ

та ближча і дальша Родина в Україні, Польщі та у Відні

Українці в Бразилії в поклоні Богові і Україні

Українські діти біля монументу 1000-ліття при церкві Різдва Божої Матері.

Діти в українському національному одязі.

На площі Україна біля пам'ятника Т. Шевченкові о. А. Діткун проводить з дітьми присягу.

Завдяки енергійному і високопатріотичному пароховї української католицької церкви „Різдва Божої Матері", в Куритибі, о. Агустинові Діткунові, його Парафія є передова не тільки молитвою до Бога, але рівночасно й вихованням парафіян в українсько-національному дусі. До його Парафії належуть, крім вищевказаної церкви, церкви з місцевостей навколо міста Куритиби Марселіно, Ґважувіра, Абранжес, Тарума, Сао Браз і Пінсійріньо.

29-го жовтня ц. р., о. Діткун зорганізував величаве 1-е Святе пречастіє. Велика кількість дітей була вбрана в національних строях, про що подбали батьки, за що їм належиться велике призначння.

2-го листопада ц. р. парох о. А. Діткун зорганізував Торжественне Богослуження і високопатріотичну Панахиду в пам'ять борців за волю України, які за неї віддали своє життя, при символічній домовині з національними прапорами. Богослуження і Панахиду відслужив Владика Єфрем в асисті священиків оо. Діткуна і Валмора, ЧСВВ. Владика Єфрем Кривий виголосив дуже патріотичну і зворушливу проповідь. Розповів про те, як під час останньої подорожі, до Польщі, з нагоди висвячення першого Єпископа для українців католиків в Польщі, він відвідав Холмщину, Позасяння і Лемківщину. З великим смутком говорив про те, як поляки обграбували наші церкви, понад 500 українських ікон викрали, а українські церкви понищили. Але, як зауважив кир Єфрем; духа українського їм знищити не вдалось.

На Богослуженні була присутня велика кількість дітей в національних строях і з українськими прапорами і прапорцями.

12-го листопада ц. р., невтомний о. Дікун зорганізував так званий „З'їзд Українських Дітей", в якому взяло участь дуже багато дітей в національних строях з усіх церков парафії.

Навколо української католицької церкви „Різдва Божої Матері" були розвішені великі написи українською і портуґальською мовами: „Воля Українській Церкві", „За Леґалізації Української Католицької Церкви в Україні", і інші. Перед початком Богослуження Церковний хор під керівництвом маестра Адама Барана відспівав „Цей День". Всі діти в національних строях тримали українські прапорці. Присутні були репортери від бразилійської церкви і телевізії — канал 6, 7 і 12.

Після Богослуження всі діти і вірні пішли походом до монументу 1000-ліття, який стоїть в парку церкви.

Потім всі їхали на площу Україна до пам'ятника Тарасові Шевченкові. Вже біля пам'ятника всі присутні заспівали „Реве та стогне" і „Ще не вмерла Україна", а о. Діткун провів з дітьми присягу, що будуть шанувати українську націю.

Після повернення до церкви в парафіяльній залі був поданий обід для дітей, який приготували пані під зарядом Сесілії Семчишин. Сестри Згромадження Сестер Служебниць приготували для дітей розривкові гри і забави, а на закінчення підвечірок.

Д-р Михайло Рубінець.

НОВОРІЧНА ЗУСТРІЧ

Ню Йорк. — Секція Сеньйорів при Відділі „Самопомочі" в Ню Йорку запрошує своїх членів на новорічну зустріч, яка відбудеться в суботу, 13-го січня 1990 року, о год. 2-ій по полудні в домівці „Самопомочі", 98-Друга аве.

І. ДЕМАРИН У НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Тут у нічному клюбі „Косміко", 208 Захід 70-та вул. (між Вест Енд та Амстердам аве.) у днях 4-го та 5-го січня 1990 року виступатиме популярний співак з України Ігор Демарин із 10-членною оркестрою. За інформаціями слід звертатися на число телефону (212)362-0007.

Сподівані...

(Закінчення зі стор. 2)

го, з'їзд Народного Руху України за Перебудову і т.д.

— Оце — вияснювала вона — звільнений Левко Лук'яненко. Ось його зустрічають у Києві, в Парижі, в Лондоні. А ось на нього вимахуватимуть кулаками, обкидатимуть зневагами.

— Це, мабуть, — совєтські партапаратчики? — запитую.

— Ні — це еміґранти-партіоти...

— Цього не може статися! — зауважую.

— Побачиш! — запевняла Дора.

Пізніше й подумав: якщо могли наші суперпатріоти зневажити ген. Григоренка чи Миколу Руденка, то чому б не можна й Лук'яненка?

Ніби то на екрані телевізії дивився я на приближаючі події в Польщі, Мадярщині, Чехо-Словаччині.

— Що це за птиця у Празі? — запитую.

— Та це ж — Ґустав Гусак! Наставлений Москвою президент країни.

— Тепер, кажу, впізнаю. Це ж про нього в пісні:

Посадила вража баба
На трьох яйцях гусака,
Сама вийшла на вулицю
І вдарила тропака.

— З'їдять його чехи із словаками? — забігаю я наперед.

— З'їдять — стверджувала ворожка.

Не були для мене несподіваними зміни в Східній Німеччині, ані доля Берлінського муру. Про все це я нікому не говорив, бож ніхто не повірив би.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

С. Стойко здобув титул першуна

Шахові першості Української Спортової Централі Америки і Канади на 1989 рік відбулися на кінець тижня Дня Подяки в залі української католицької церкви св. Йосифа в Ню Брітен, Коннектикат. Звітовий турнір організував новостворений Шаховий Клюб ім. проф. Степана А. М. Попеля, під проводом місцевого пароха о. Мар'яна Процика. В п'ятницю, 24-го листопада ц. р., учасників привітав від господаря турніру о. Процик, а відтак турнір офіційно від імени Української Спортової Централі Америки і Канади відкрив ланковий шахів д-р Орест Попович. Хвилиною мовчанки присутні вшанували пам'ять двох чільних діячів і змагунів шахової ланки, що відійшли від нас у вічність в 1989 році, інж. Льва Блонаровича та інж. Романа Кузиляка.

Цьогорічний шаховий чемпіонат УСЦАК притягнув трьох найсильніших українських майстрів ЗСА на підставі теперішнього рейтінґу: чотирикратного першуна УСЦАК Степана Стойка („Ч. Січ"), п'ятикратного першуна УСЦАК Бориса Бачинського („Тризуб") і шестикратного першуна УСЦАК д-ра Ореста Поповича („Ч. Січ").

Після п'яти рунд гри швайцарською системою, кінцеве точкування було: 1-2 місця (поділене) Степан Стойко і д-р Орест Попович (обидва „Ч. Січ, Нюарк) — по 4 точки із 5-ти можливих. Стойко здобув титул чемпіона УСЦАК і перехідну чашу св. п. інж. Романа Кузиляка на 1989 рік, маючи кращі другорядні точки. Стойко і Попович одержали однакові фінансові нагороди по 250 дол. 3-5 місця (поділене) Борис Бачинський („Тризуб", Філядельфія), о. Мар'ян Процик (клюб ім. Попеля, Ню Брітен) і Орест Коцюба (Українська Централя, Пассейк) — по три точки. 3-5 місця одержали нагороди по 50 дол. 6-7 місця (поділена) Дмитро Кулик („Ч. Сч," Нюарк) і Петро Галацан (клюб ім. Попеля, Ню Брітен) — по 2 точки. 8-9 місця (поділене) Лев Марків і Марко Мельник (обидва з клюбу ім. Попеля) — по одній точці. 10-11 місця поділили Віктор Марків і Роман Домший (обидва з Клюбу ім. Попеля, Ню Брітен) — по 0 точок.

Першу нагороду в сумі 300 дол. уфундував на біжучий рік Український Народний Союз в пам'ять відданого союзового діяча, яким теж був пок. інж. Л. Блонарович. Третю нагороду в сумі 100 дол. подарував Комітет Українського Дня в стейті Конектикат. Дальші пожертви на турнір зложили: Український клюб у Вилиментик К-т — 50 дол., Сидір Новаківський — 50 дол., Еміль Мельник — 25 дол. і Осип Гладун — 20 дол. Усім жертводавцям складаємо щиру подяку.

Прикро вражала відсутність на цьогорічному чемпіонаті шахістів з теренів Делеґатур УСЦАК-Захід і Канади. А шкода, господарі під проводом о. Мар'яна Процика подбалали для шахістів-учасників чемпіонату УСЦАК такі умовини, що далеко перевищували нормальні межі гостинности. Під час розгривок для шахістів була кава і печиво і крім цього щодня повні смачні обіди і все безплатно. Велике тут признання належиться цим паням, що так напрацювалися цілий „вікенд", щоб погостити, а саме Степанії Любушко, Галині Стасюк і Катерині Перук. Багато шахістів знайшли нічліг у гостинному домі о. Процика і його дружини Марусі.

Пригадуємо, що о. Процик друкує бюлетені з коментованими шаховими партіями з попередніх наших шахових турнірів і що найновіший такий бюлетень з Турніру УСЦАК — 1988 р. (Української Олімпіяди) можна одержати, висилаючи 3 дол. на адресу: Rev. Marian Procyk, 303 Eddy Glover Blvd., New Britain, St. 06053

Ланка шахів УСЦАК

Шаховий чемпіонат України

В місті Херсоні проходить 57 чемпіонат України, в якому беруть участь найкращі шахісти за винятком Іванчука і Білявського. Досі відбулося 12 рунд, після яких веде в показнику табелі Кузьмин (9.5 точки), Новиков досі здобув 9, Романишин 8.5, Круппа 8, Маланюк і Фойґель - по 7.5.

В 12-ій рунді Савченко з Одеси переміг досвідченого ґросмайстра Маланюка, Новиков з Харкова — Хмельницького з Києва. Не пощастило ґросмайстрові Романишинові зі Львова, якого до ремісу змусив його юний земляк Максименко. Впевнено і з оптимізмом грає Круппа з Києва, який, подолавши попередньо Гуревича з Ворошиловограда, переміг цим разом Мороза з Дніпропетровська, Фойґель з Києва виграв зустріч з Бродським з Харкова.

Ремісовими вислідами закінчили свої гри: Гуревич з Хузманом з Житомира та Палатник з Києва з Кузьмином з Ворошиловограда.

До закінчення чемпіонату залишилося ще три рунди змагань. Два шахісти, що займуть чолові місця, мали б ввійти до так зв. вищої ліґи чемпіонату імперії 1990 року. Як і інші ділянки спорту, шахістів України не допускає репрезентувати свою Батьківщину на міжнародній арені так зв. „всесоюзна шахова федерація". Найкращі шахові таланти України змушені репрезентувати червону імперію в різних міжнародних турнірах, на яких українські шахісти у великій більшості хитро-мудро індентифікуються „ангелами хоронителями" з органів КҐБ, як росіяни.

Подібної долі зазнають й чолові шахісти Литви, Латвії, Естонії, Грузії, Азербайджану і інших поневолених Росією народів.

Найвища пора спортовцям цих народів скористатися із сучасного стану імперії та створити власні спортові федерації, щоб дістати змогу виступати на міжнародній арені самостійно, так як це мають змогу робити десятки новоповсталих держав Африки, Азії Центральної Америки та інших куточків світу. Доречно було б шаховій Федерації України запросити на чемпіонат теж шахістів українського походження з інших країн світу, які могли б змагатися із своїми кровними братами, хоч би поза конкурсом.

(от)

Лист з України

Недавно на адресу спортового осередку у Клівленді надійшов лист з України до членів і симпатиків УАСТ „Львів":

Добрий день, Дорогі Друзі!

Пишуть Вам листа з далекої України. Великий Вам привіт від фудболістів „Динамо" Київ. Тих, що гостили у Клівленді в березневу пору цього року. Це Ігнатьєв Сашко — нападник та Федорченко Юрко — запасний воротар. Ми Вам запам'яталися після гри, прибуваючи у вашій українській спілці. Так гарно, як у Клівленді нас ніде не зустрічали, ми маємо на увазі українців. Адже після Клівленду ми були у Ню Йорку, ми також зустріли багато українців, але такої сердечної зустрічі там не було. Дуже велике враження у нас склалося про наших земляків, доля яких закинула далеко від Батьківщини. Ми їх глибоко шануємо, перш за все тому, що якби не склалися обставини, вони не забувають про те, що вони українці, про те, що Україна їх Батьківщина! Ми дуже сподіваємось Вас побачити на рідній землі і зробити все можливе, щоб ваше перебування на Україні було таким же радісним і щасливим, як наше в Америці.

Ми бажаємо, щоб Ви передали наші слова вдячності і великої любови всім українцям вашої спілки.

Ваші „Динамівці"

НЕ 30, А 60 ДНІВ

У вістці про кінцеворічні наради Екзекутиви УНСоюзу („Свобода" з п'ятниці, 29-го грудня 1989 року) у інформації про 32-гу Конвенцію слід читати, що вибори делегатів і їх заступників мають відбутися впродовж 60 днів від дати проголошення Конвенції. — Ред.

● РІЗНЕ ●

●FUNERAL DIRECTORS●